

Szalézi értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

123. ÉVFOLYAM 1. SZÁM
2025. JANUÁR-MÁRCIUS

2025 díjazottjai

Don Bosco-díj Hamza Pálné Éva néni

az újpest-megyeri munkatársi csoport tagja

Éva néni már a 97. életévébe lépett, nagymama és gyakorló déd-nagymama, aki folytatva a családi hagyományt a tanítói pályát választotta, majd nyugdíjba vonulása után tudását és tapasztalatát a Szalézi Család javára kamatoztatta: tanulási nehézségekkel küzdő gyerekeket korrepetált fáradhatatlanul, és önkéntesként segítette az idegen ajkú atyák magyar nyelvi tanulmányait Újpesten, a Nagybaldogasszony Plébánián, aktív résztvevője a szerveződő szalézi közösségnek, 2008-as munkatársi ígérettétele után hosszú évekig vezette a szalézi munkatársak helyi csoportját nagy buzgalommal és precizitással. Plébániai, oratóriumi események szervezője, előkészítője, mindenkorl segítője. A nélkülözhetetlen gyakorlati háttér munkában is mindig lehetett rá számítani, legyen az templomtakarítás, szendvicskészítés, sütemények sütése, tartós élelmiszer ajándékcsoomag összeállítása, kiosztása és még számtalan feladat elvégzése. A Rózsafüzér Társulat, a kéthetente együtt imádkozó helyi imacsoport és felnőtt hittan elkötelezett tagja, valamint a Havasi József atya által indított és máig sikeresen működő nyugdíjas klub szervezője. Elkötelezett keresztényként, szelíd, bölcs emberi magatartással segíti a közösséget. A szalézi nagycsaládban különleges és egyedi módon köti össze a különböző generációkat, a fiatalokat és a „már régebb óta fiatalokat”. Személyes példája, energiája és lelkesedése mindenkit ösztönöz és inspirál.

Boldog Sándor István-díj Horváth Pál és Dér Katalin

az óbudai kápolnaközösség tagjai, a Bibliakör illetve a Szalézi Szellemi Műhely vezetői

A Boldog Sándor István-díjat elhivatott ismeret- és hitelesítő munkájukért kapták. A házaspár immár két évtizede az óbudai kápolnaközösség tagja, a Bibliakör illetve a Szalézi Szellemi Műhely vezetői. 2002-ben a szalézi közösség római zárandoklatán, amikor több órás dugóban vesztegelt a busz, rögtönzött vallás- és kultúrtörténeti előadást tartottak és tudásukkal lenyűgözték a várakozásra ítélt utasokat. Azóta heti váltásban osztják meg hitbeli tapasztalataikat, ismereteiket a hívekkel, az óbudai Segítő Szűz Mária lelkeség szalézi közösségében rendszeresen elhangzanak előadásai. Hitükből fakadó elkötelezettségük a Biblia, az Egyház történetének és tanításának megismertetésére példamutató mindannyiunk számára.

Savio Domonkos-díj Fazekas Petra

szombathelyi animátor

Petra szombathelyi szalézi animátor, aki több mint 15 éve vett részt először szalézi nyári táborban, majd 2017-ben szalézi animatori ígéretet tett. Megnyerő, nyitott, vidám és sugárzó személyisége, kreatív, művészi képességei, illetve önkéntes animatori jelenléte és tevékenysége jelentősen hozzájárult a helyi oratórium utóbbi évtizedben kialakult vonzerejéhez és nagy népszerűségéhez. A fiatalabb generációk segítővé, animátorrá válásában is fontos szerepet játszik. Aktív, tanúságtevő részt vállal az oratórium, a város és az egyházmegye hitéleti programjaiban, szalézi tartományunk ifjúsági tevékenységébe is bekapcsolódott szervezőként. Példaadó lelkisége, a liturgikus életben vállalt szolgáló jelenléte, szeretetteljes odafigyelése, nyitottsága és őszintesége, valamint elkötelezett szalézi lelkülete mintául szolgál a fiatalok számára.

Tartományfőnöki levél

Don Bosco reménye – a láthatatlan ereje

Tudtam, azon a napon is sok tennivaló vár rám, és sietve indultam útnak. De hiszem, hogy Isten minden nap küld valami apró csodát, csak észre kell vennünk. Ahogy a járda szélén haladtam, hirtelen megakadt a szemem egy hóvirágon. A fagyott földből kandikált ki, a hideg, szürke környezetben szinte világított a fehér szirmaival. Egy pillanatra megálltam, és elmosolyodtam. Hogyan merészel ilyen törekeny szépség kibújni akkor, amikor minden más még a tél fogságában van? Mintha tudná, amit mi gyakran elfelejtünk: hogy a tavasz közelebb van, mint gondolnánk, és a remény mindig ott lapul, még a legzordabb időkben is. A hóvirág igazi téli virág, de a tél búcsúztatója is egyben. Gondtalanul éli túl a havat és a súlyos mínuszokat, mintha nem is venné észre a hideget. Lehajtott fejével első pillanásra félneknek tűnik, mégis rendíthetetlen. A hóvirágok a tél közepén álmodoznak, me-rengően megdöntött fejcskékjükkal, mintha

előre látnák a tavaszt. Lenyűgöző, ahogy hóban és fagyban is formát és szint vallanak, mintegy jelezve: az élet nem áll meg, a remény mindig utat tör magának. Számomra ezért nem csak a tavasz hírnöke, hanem a tél közepén ébredő élet is, amely tele van reménnyel. Nem vár arra, hogy minden tökéletes legyen körülötte, hanem megmutatja: az élet ott is utat tör, ahol elsőre lehetetlennek tűnik. A keresztény ember is ilyen reménnyel él. Nem csupán azt látja, amit a szem felfoghat, hanem azt is, ami a hit mélységeiben rejtőzik. Ahogy a hóvirág már a tavaszt hordozza magában, úgy a keresztény ember is a remény tanúsága – mert tudja, hogy a láthatatlan sokkal valóságosabb, mint amit érzékeink felfoghatnak. Don Bosco pontosan így élt. Nem csupán azt látta, ami a szemei előtt volt: a szegény, elhagyatott fiatalokat, a lehetetlennek tűnő kihívásokat, a korlátokat és nehézségeket. Látta a láthatatlant is: a fiúkat, akik értéke-

sek Isten szemében, a jövőt, amelyet építeni kell, a szeretet erejét, amely minden akadályt legyőz. Élete egy olyan bizalomra épült, amely teljesen ráhagyatkozott Istenre – annak a gyermeknek a hitével, aki tudja, hogy Atyja kezében biztonságban van. Éppen ez a keresztény élet lényege: a világ szemében talán gyengeségnek tűnhet a gyermeki ráhagyatkozás, de valójában az Istenbe vetett bizalom adja a legnagyobb erőt.

A remény látható jelei nem csupán elméleti igazságok, hanem megélt valóságok. Nem lehet őket pusztán szavakkal meghatározni – meg kell élni őket, a mindennapokban, a közösségben, az egymásért vállalt felelősségben. A Szalézi Értesítőben ebből látunk egy csokrot. A mi szalézi világunk örömteli valóságából. Olvassuk ilyen szemmel és szívvel az itt található gondolatokat, beszámolókat. ●

P. Vitális Gábor SDB, ,
tartományfőnök

Támogassa a fiatalokat adója 1%-ának felajánlásával

Bosco Szent János Ifjúsági Nevelési és Oktatási Alapítvány

Adószám: 19673752-1-41

OTP bankszámla: 11784009-21401080-00000000

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

Ma mi vagyunk Don Bosco

„Te fogod befejezni a munkát, amit elkezdtem; én elkészítem a vázlatokat, te fogod kiszínezni.” (Don Bosco)

Kedves Barátaim, kedves Olvasók! A Szalézi Értesítő e havi köszöntőjében egy nagyon fontos eseményre fogom föl hívni a figyelmeteket, mely a Szalézi Kongregáció előtt áll: a 29. Egyetemes Káptalanra. Hatévente kerül rá sor, és ez a legfontosabb esemény a Kongregáció életében.

Sok minden történik velünk, és sok fontos eseményt tartogat számunkra ez a jubileumi év, de én most mégis az Egyetemes Káptalanról szeretnék szólni, mert bár látszólag távol áll tőlünk, mégis mindannyiunkat érint.

Don Bosco, az Alapítónk tisztában volt ezzel, hogy vele nem ér véget minden, hogy az övé csupán egy hosszú út kezdete lesz. Hatvanéves korában, 1875-ben egy napon azt mondta Don Giulio Barberisnek, egyik legközelebbi munkatársának: „Te fogod befejezni a munkát, amit elkezdtem; én elkészítem a vázlatokat, te fogod kiszínezni [...] én elkészítem a Kongregáció hozzátartozó kereteit, de azoknak kell széppé tenni, akik majd utánam jönnek.”

Don Bosco ezzel a prófétai mondattal vázolta föl azt az utat, amelyre mindannyian hivattak vagyunk; és a Don Bosco Szaléziak Egyetemes Káptalanja ennek megvalósításán dolgozik Torino-Valdoccóban jelenleg. A mai világ nem olyan, mint Don Boscóé volt, de van egy közös jellemzőjük: jelentős átalakuláson megy keresztül. Don Bosco valódi célja nem volt más, mint emberibbé tenni a világot, mind materiális, mind lelki síkon. Fontosnak tartotta a fiúk lelkének és fejének „feltöltését”, becsületes állampolgárokká nevelését. Ebben ma is ugyanolyan aktuális, mint akkor volt. A mai világnak szüksége van Don Boscóra.

Kezdetben mindannyian kapunk egy egyszerű kérdést: „Átlagos életet akarsz élni, vagy meg akarod változtatni a világot?” De beszélhetünk-e ma is célokról és eseményekről? Ha a folyó nem folyik tovább, mocsárrá válik. Ahogy az ember is.

Don Bosco nem hagyta abba a járását. Ma a mi lábunkkal teszi ezt.

A fiatalokkal kapcsolatban meggyőződése volt: „Az emberi társadalomnak ez a legérzékenyebb és legértékesebb része,

amelyre a boldog jövő reménye épül, önmagában nem rosszra hajló természetű... mert ha néha előfordul, hogy már ebben a korban vannak bennük hibák, az inkább meg gondolatlanságból, mint rosszindulatból történik. Ezeknek a fiataloknak valóban szükségük van egy jótékony kézre, amely gondoskodik róluk, neveli, vezeti őket...”

1882-ben a genovai munkatársak előtt tartott előadásában azt mondta: „A veszélyben lévő fiatalok összegyűjtésével, oktatásával, nevelésével az egész társadalomnak jót teszünk. Ha az ifjúságot jól neveljük, akkor idővel jobb nemzedékünk lesz.” Ez olyan, mintha azt mondanánk: csak a nevelés képes megváltoztatni a világot.

Don Bosco szinte ijesztő látnoki képességgel rendelkezett. Soha nem mondta azt, hogy „mostanáig”. Mindig azt mondta: „mostantól kezdve”.

Guy Avanzini, egy neves egyetemi professzor kitartóan hangoztatja: „A 21. század pedagógiája vagy szalézi lesz, vagy nem lesz.”

1851-ben egy este Don Bosco az egyik első emeleti ablakból egy marék cukorkát dobott a fiúk közé. Nagy vidámság tört ki az udvaron, és az egyik fiú, aki látta őt mosolyogni az ablakban, odakiáltott neki: „Ó, Don Bosco, ha látná a világ minden részét, és mindegyikben ennyi sok oratóriumot!”

Don Bosco derűs tekintetét az égre szegezte, és így válaszolt: „Ki tudja, talán eljön a nap, amikor az Oratórium gyermekei tényleg szét lesznek szórva az egész világon.”

De mi is az az Egyetemes Káptalan? Miért kell ezeket a sorokat egy olyan témára „pazarolni”, amely kifejezetten a Szalézi Kongregációra vonatkozik?

A Szalézi Szent Ferenc Társaság Alapszabályai így határozzák meg az Egyetemes Káptalant: „Az Egyetemes Káptalan a Társaság egységének fő jele a maga sokféleségében. Testvéri találkozó, amelyben a szaléziak közös vizsgálódást végeznek, hogy hűségesekek maradjanak az evangéliumhoz, meg az Alapító karizmájához, és legyen érzékük az idők és a helyszínek szükségletei iránt.

Az Egyetemes Káptalan által az egész Társaság – az Úr lelke vezetésével – igyekszik megismerni a történelem egy-

egy meghatározott időszakában mi az Isten akarata, az Egyház jobb szolgálata érdekében.” (146)

Az Egyetemes Káptalan tehát nem a szaléziak magánügye, hanem egy nagyon fontos gyűlés, amely mindannyiunkat érint, az egész Szalézi Családot és azokat, akik magukban hordozzák Don Boscót, mert a középpontban az emberek, a misszió, Don Bosco karizmája, az Egyház és mindannyian állunk.

Az Istenhez és Don Boscóhoz való hűsége összpontosít, és a különböző idők és helyek jelei meglátásának képességére. A hűség, amely folyamatos változást, megújulást jelent, azt a képességet, hogy messzire előre nézzünk, ugyanakkor szilárdan a földön maradjunk.

Ezért mintegy 250 szalézi rendtárs gyűlt össze a világ minden tájáról, hogy imádkozzanak, gondolkodjanak, találkozzanak egymással és messzire előre tekintsenek... végig hűen Don Boscóhoz.

Majd ebből építkezve megválasszák az új rendfőnököt, Don Bosco utódját és az Egyetemes Tanácsot.

Hidd el, kedves olvasó Barátom, hogy ehhez nagyon is közöd van. Miért mondom ezt neked? Azért, hogy imádságoddal kísérd minket. Imádság a Szentlélekhez, hogy segítsen a káptalan minden tagjának megismerni Isten akarát az Egyház jobb szolgálata érdekében.

Úgy gondolom, hogy a 29. Egyetemes Káptalan, és ebben biztos vagyok, ez lesz: Isten megtapasztalása, hogy megtisztítsuk a Don Bosco által ránk hagyott vázlat további részeit, ahogyan azt a Kongregáció történetében mindig is tették az összes Egyetemes Káptalanon, mindig hűen az ő tervéhez.

Biztosak vagyunk benne, hogy ma is képesek leszünk hűnek maradni az Úr Jézushoz, karizmánkat követve.

Nem vagyunk egyedül ebben a küldetésben, tudjuk és érezzük, hogy Mária, a Keresztények Segítsége, az Egyház Segítsége, a hűség példaképe támogatni fogja mindannyiunk lépteit. ●

Fordította: Szabó Judit

Te magad légy példakép!

Beszélgetés Vitális Gábor tartományfőnökkel

A tartományfőnöki irodában zajlik az átrendezés, a költözés után új helyükre kerülnek a tárgyak a maguk történeteivel, emlékeivel. „Ez előtt a keresztség előtt imádkoztam évek óta egy néni, hogy pap legyek belőlem – mutat a falra akasztott feszületre Gábor atya –, de már nem érte meg a szentelésemet. Az első misémen adták nekem a gyerekei. Ezt a képet pedig Péli-földszentkeresztéről hoztam magammal, mert számomra azt üzeni, hogy a szerzetesnek feladata, hogy tartsa az eget az emberek, a fiatalok számára és legyen híd az ég és a föld között, hozza ide a fenti valóságot, hogy a Jóisten akarata meg tudjon valósulni.” Mit is jelent ez a gyakorlatban? Hogyan készül Vitális Gábor atya tartományfőnöki szolgálatára?

Ahhoz a fiatal generációhoz tartozol, akiknek a hivatása a szemünk előtt bontakozott ki, ismerünk azóta, hogy jelöltként beléptél a rendbe. A mostani kinevezés egy újabb mérföldkő az életedben. Emlékszel-e arra a pillanatra, amikor először jutott eszedbe, hogy pap legyél?

Nem egy villámcsapásszerű felismerés volt, és nem emlékszem egy adott pontra, amikor megfogalmazódott bennem, hogy pap legyek. Krisztus közelsége viszont már az elsőáldozásomra való készülésemről kezdve vonzott, és az biztos, hogy az általános iskola 6–7. osztályától kezdve időről-időre eszembe jutott, hogy mi lenne, ha pap, ha szerzetes lennék. Középiskolás koromban folyamatosan az „zakatolt” a fejemben, hogy Isten többre hívott meg, hogy itt kellene szolgálnom az Úrjézust az oltár körül.

Ezek szerint egyértelmű volt, hogy ez a hivatásod, nem is bizonytalanodtál el vagy inogtál meg ebben?

De. Folyamatosan. A megingás nem abban volt, hogy ne éreztem volna, hogy a Jóisten hív, inkább egyfajta dac volt bennem, hogy más szeretnék, hogy nem vagyok ebben biztos, hogy jó lenne családot alapítani. Hogy tényleg erre hív Isten, amikor ez lemondással is jár? Nem volt könnyű meghozni a döntést, mert el kellett engedni dolgokat, hogy a hivatásomra koncentrálhassak. Persze ezt akkor nem tudtam megfogalmazni, csak utólag látom így. A középiskola végén közlekedésmérnöknek jelentkeztem, és Budapestre kerültem a Műszaki Egyetemre. Eltelt az első pár hónap és azt éreztem, hogy ez nem az az út, amit a Jóisten nekem szán, csak pazarlom az időmet. Egyik reggel a villamoson utaztam éppen, amikor elhatároztam, hogy ettől kezdve mindennap imádkozom azért, hogy ha papi meghívásom van, akkor tudjak rá igent mondani Istennek. Fél-évkor abbahagytam az egyetemet és 2000. március 1-jén bejöttem a rendházba hivatástisztázásra. Az itt töltött idő alatt egyre jobban megerősödött bennem, hogy ez az, ezt kerestem, ezt szeretném és szeptemberben el is kezdtem a novíciátust.

Hogyan ismerted meg a szaléziakat?

A szalézi szerzetesek a kilencvenes évek elején települtek vissza szülővárosomba, Borsodnádásdra. Nagy szeretettel emlékszem viszsza rájuk. Balzsay atya már nagyon idős volt, de emlékezetes, szép gyónásaim voltak nála. Mind a mai napig igyekszem kéthetente elmenni gyónni, gyerekként is volt bennem indíttatás erre. Szilvágyi atya bevezetett minket a szalézi közösségi életbe, elküldött táborokba, lelkigyakorlatokra. Minden nyáron összehívta a ministránsokat egy kirándulásra, és ott csak nekünk, ennek a 25–30 fiúnak tartott

egy misét. Egy ilyen alkalommal az előtte lévő napokban azt álmodtam, hogy áldoztatom a híveket. Ezt el is mondtam neki, és akkor ő egy egyszeri, rendkívüli engedélyt adott, hogy megáldoztassam az egyik ministráns társamat. A szentség nem játék, ezt tudtuk jól, de az atya felismerte, hogy a hivatásom szempontjából ez az óriási bizalom mennyire fontos lehet.

Hogyan élted meg a formációt, és kik voltak meghatározó személyek az induláskor?

Havasi atya egyértelműen meghatározó volt az életemben, de Ábrahám Béla atya, mint novíciusmester, az örök vidám Matesz

Karcsi bácsi, aki mosolyogva megy a templomba, Dauner atya, Géza testvér és még jó néhányan szintén. Azt az igent, amit az ember kimond majd az örökfogadalomkor, le kell tisztáznia magában, hogy az tényleg egy *Igen!* legyen. Erről szóltak ezek az évek, mert lehetnek és vannak is kérdőjelek, melyek jó esetben nem arra irányulnak, hogy menjek vagy maradjak, hanem, hogy hogyan tudom mélyebben megélni a hivatásomat. Emlékszem, 2003-ban nagyon sokan itt hagyták a rendet. Nem maradt egyetlen fiatal növendék rendtárs sem. Az a nyár nagyon kemény volt, adódott a kérdés, hogy tényleg itt van még a helyem? Meg voltam győződve arról, hogy igen, de nagyon nehéz, ha egyedül vagyok formációban. Ezt felismerték az előljárók is, és kiküldtek tanulni Olaszországba egy nagyobb közösségbe, így a teológiát Rómában fejeztem be.

Papszentelési jelmondatoddal magasra tetted a mércét – „Mindenekelőtt te magad légy példakép a jótettekben; a tanításban feddhetetlen és komoly” –, miért pont ezt választottad?

Olyan idézetet kerestem, amire a papi életemben tényleg mottóként tekintek. Egy őszi reggelen az olvasmányos imaórában volt ez a Titusz-levél idézet, rögtön tudtam, hogy ez lesz az. A fiataloknak akkor is és most is példaképekre van szüksége. Olyan hiteles emberekre, akik nem önmagukat teszik az első helyre, hanem példát vesznek Krisztusról és Őt közvetítik. Az emberek számára fontos, hogy az Egyházban és a szerzetesekben megbízhasanak, és rajtuk keresztül Krisztust láthassák.

Bevallom, hogy eredetileg csak annyit akartam, hogy *Mindenekelőtt te magad légy példakép*. De ez így nagyon nagyképp lett volna, mert nem én vagyok a példakép, hanem Krisztus, ezt meg nem írhattam hozzá. Maradt a mondat egésze, és most már tudom, hogy a második része – *a tanításban feddhetetlen és komoly* – is mennyire fontos. Akkor lesz az ember igazán Krisztus-követővé, ha tanításban komoly és feddhetetlen, és ha mások rátekinenek, Őt láthatják. Ezt viszont ajándékba kapjuk. Az életutamban igazolva látom, hogy a tanítást meg kell ismerni és komolyan kell megélni. Pascual Chávez korábbi rendfőnök atya írásaiban rengeteget foglalkozik az életszentséggel. Az első körlevele is arról szólt, hogy *Szaléziak, legyetek szentek!* Máig őrzöm a magyar fordítást, ami már lapokra esett szét.

Voltak olyan helyzetek, amikor sikerült a jelmondat szellemiségét megélned vagy aszerint tenni valamit?

Igen. Például akkor, amikor a papszentelésem után néhány hónappal beindult a reggeliztető program Óbudán. Nehezen kelek fel korán, de amikor hajnalonként mentem friss zsemlet vásárolni a gyerekeknek, öröm volt bennem, hogy ezt megtehetem értük. Azok a nagymamák és fiatalok, akik ebben segítettek, megéreztek a salézi lelkiség lényegét, hogy milyen jó adni és Don Bosco szellemiségében cselekedni. Kazincbarcikán plébánosként is voltak ilyen helyzetek. Az emberek a krisztusi példát keresik, nem csak minket, hanem Krisztust. Jó, ha Isten eszköze tudok lenni.

Tizenöt éves papság után lettél tartományfőnök. A szerzetesek fiatal generációjához tartozol, a beiktatáskor mégis azt mondtad, hogy atyaként szeretnél a tartományban szolgálni. Mit értesz ez alatt?

Nagy példa ebben számomra Havasi atya, bár sem tapasztalatban, sem bölcsességben nem érhetek fel hozzá. Az atyaság számomra a meghallgatás, hogy ott tudok és akarok lenni mások mellett az örömeikben és a nehézségekben, olykor figyelmeztetve, de irgalmas és megértő módon, ha arra van szükség.

„Ezt a képet Péliföldszentkeresztről hoztam magammal, mert számomra azt üzeni, hogy a szerzetesnek feladata, hogy tartsa az eget az emberek, a fiatalok számára és legyen hid az ég és a föld között, hozza ide a fenti valóságot, hogy a Jóisten akarata meg tudjon valósulni.”

Az első hivatalos munkanapodon már az egész tartományt érintő, súlyos rendelkezést kellett meghoznod. Mennyiben határozza ez meg a folytatást, min szeretnél vagy min kell változtatni?

Olyan időköt élünk, amikor a nehézségek próbára tesznek bennünket, de egy vezetőnek nem az a dolga, hogy a problémák elől elmeneküljön, hanem hogy szembenézzen velük. Kiskorúakat érintő ügyben érkezett hozzánk bejelentés. Az érintettek mellé kell állni, mert nemcsak a rendtársért vagyunk felelősek, akit megillet az ártatlanság védelme, hanem a bántalmazottért is. A felelős szembenézés bár fájdalmas, de elengedhetetlen lépés ahhoz, hogy közösségünk tisztán és méltón szolgálhassa a ránk bízottakat. Ezért számunkra az átláthatóság nemcsak kötelesség, hanem rendünk hitelességének alapja is. Nemcsak az a kérdés, hogy fel merjük-e vállalni a felelősséget, hanem az is, hogy készek vagyunk-e helyrehozni, amit lehet. Ez egyéni és közösségi felelősség is. Ilyenkor nem elég a szabályokat követni: a saját lelkiismeretünkkel is számot kell vetnünk. Fel kell tennünk magunknak a kérdést: Mit akarsz elmondani nekünk, Uram, ezzel a helyzettel? A hitelességünk azon múlik, hogy képesek vagyunk-e olyan tiszta, átlátható rendszert kialakítani, amely nemcsak a múlt hibáiból tanul, hanem biztosítja, hogy bizonyos dolgok többé ne fordulhassanak elő. Egyházunk hitele az őszinte, felelős, alázatos cselekvésben áll, nem lehet elhallgatásokkal megerősíteni. A megtisztulás útja fájdalmas, de egyben az egyetlen lehetőség arra, hogy tiszta szívvel, valódi reménységgel léphessünk a jövőbe.

Kikre fogsz támaszkodni tartományfőnökséged idején?

Szeretném kimozdítani tartományunkat abból, hogy a kényszer mozgasson bennünket. A rendtársakat abban akarom segíteni, hogy hivatásuk még erősebb talajon álljon: az imádságot vagy lelki életet, az ifjúságpasztorációt úgy tudják megélni, hogy az tovább erősítse hivatásukat. Emellett sokkal jobban be szeretném vonni a Szalézi Család elkötelezett tagjait, hogy ne csak lelkiekben legyenek itt, hanem hatékonyabban tudjunk együtt dolgozni. De ez csak akkor lehetséges, ha a szalézi hivatás erős. Remélem, hogy a 29. Egyetemes Káptalanról rengeteg gondolatot tudok meríteni ehhez, hiszen nagyon sok tartományban hasonló nehézségekkel, vagy még mélyebb problémákkal küzdenek. Európában sehol nincs elég hivatás, bár a nagyobb tartományokban még többen vannak, így fel tudnak szabadítani plusz erőket. Mi nagyon a lehetőségeink határán vagyunk, de van egy óriási tartalékunk, amit eddig nem használtunk ki: a Szalézi Család. Komolyan végig kell gondolni, hogy hogyan tovább, ami nem azt jelenti, hogy hogyan működtetjük tovább az intézményhálózatot, hanem azt, hogy hogyan tudjuk még szalézibbá tenni, hogy abban a szerzetes még inkább megélhesse a

hívását és eközben az egész Szalézi Család láthatóvá váljon. Szép példaként él előttem két minta. Az első az ibirányi táborok, ahol megéreztem, hogy milyen jó, hogy egy család vagyunk a fiatalokkal, szülőkkel, gyerekekkel. Együtt felnőtt és gyerek, szalézi és animátor. A másik a tanyatábor, ahol mindenkinek megvolt a maga feladata, tudtuk, hogy ez nem csupán egy tábor, ez egy nagy család. Szeretném ezt még mélyebben megélni, mert erre nagyon nagy szükség van.

Milyennek szeretnéd látni a tartományt hat év múlva?

Egy olyan „revitalizált” tartomány, ahol van egy erős jövőkép, és ahol arra készülünk, hogy még több fiatallal fogunk foglalkozni. Ahol az életszentséget nem csak Boldog Sándor Istvánban fedezzük fel, hanem mi magunk meg akarjuk ezt élni. Ahol van perspektíva, és a karizmánkból értéket tudunk hozzátenni a Magyar Katolikus Egyházhoz. Don Bosco számára az Isten terve és az ifjúság melletti elköteleződés volt a legfontosabb. A jövő a hiteles elköteleződésről szól, vagyis, hogy évről-évre egyre inkább szolgáljuk azt, amit Isten tőlünk kér. ●

Boldogunk, Sándor István nyomában, B. Varga Judit

Közös út

Az idei Boldog Sándor István díj kitüntetettje(i) az óbudai közösség megbecsült, nagy tudású házaspárja, Dér Katalin és Horváth Pál. A szalézi nevelő munkáért járó elismerés mindig többet jelent a hagyományos pedagógusi elkötelezettség pozitív értékelésénél, ezért az elmúlt bő tíz évben a gyakorló tanárokon, tanítókon kívül mások is megkaphatták. Ahogy most is Dér Katalin klasszika-filológus, az irodalomtudományok doktora és Horváth Pál egyháztörténész, filozófiatörténész. Két lobogó lelkű nyugdíjas, akik csak csillogó szemmel és szenvedéllyel képesek beszélni hitünkről, Istenünkről, a Könyvek könyvéről, szentekről, boldogokról, pápai enciklikákról, a régmúlt idők egyházi tévelygéseiről, de napjaink hitbéli tévútjairól is. Szabad akaratukból a szabad idejüket, a hétfő estjeiket áldozták és áldozzák több mint másfél évtizede az óbudai „tudós tudatlanok” tanítására. A kétórás találkozók igényes tudásátadás, valódi hitbéli nevelés (növelés) folyik, folyt direkt és indirekt módon egyaránt. Adni akarnak magukból, hitükből, kimeríthetetlen ismereteikből, műveltségükből.

Azért írtam ezt talán kicsit hosszasan, mert Sándor Istvánt is ilyesmi NEVELŐNEK

képzelem el. Olyannak, aki csak úgy a templom bejáratánál, a sekrestyében, az udvaron vagy a focipályán meg tudott állni és észrevétlenül tudott tudást, hitet közvetíteni Don Boscóról, a Szűzanyáról, az értelmes életről. Nem kellett a ráfigyeléshez, a tekintélyéhez formális közeg, hitanterem és hittanóra, képes volt jámbor személyiségével, derűs lelkiségével és rózsafüzérével akár a Víztorony alatt Újpesten, akár a fronton, akár a gyárban, akár a börtöncellában ismeretleneket nevelni – kicsit jobbra, többre, nagyobb hitre. Ő „csak” tette a dolgát minden körülmények között és minden időben. Az utolsó hónapjaiban is a budai Gyorskocsi utcai zord börtönépületben. A cellatársakkal együtt imádkozva fáradhatatlanul vetette a magot élete legvégéig. Horváth Páltól hallottam először sajátosan frappáns stílusában, hogy „az Egyház mindig akkor fejlődött, amikor üldözték, s amikor pátyolgatták, akkor került válságba”. Sándor István egy üldözött korszakban élt és a jó utat választva vállalta az üldözést, nem járt a gonoszok tanácsán, nem állt meg a vétkesek útján és nem ült le a gúnyolódók gyülekezetében, hanem az Úr törvényén elmélke-

dett éjjel-nappal – boldog ember volt! És az Egyház tisztult, fejlődött általa is...

Jézus mély meggyőződéssel tanított a jó emberről, aki jó kincséből jót hoz elő (Mt 12,35), mint ahogy a „jó fa is jó gyümölcsöt terem” (Mt 7,17). Jó embernek lenni létünk legértelmesebb megmérettetése. Az utat sokan mutatják ma is: szülők, nevelők, atyák, szerzetes testvérek, barátok, munkatársak vagy közösségünk kitüntetett tagjai. Csak figyelni kell őket, s egy kicsit utánozni is, mert érdemes. Aki így él, a jó közös úton jár. ●

Boldog Sándor István, könyörögj értünk!

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

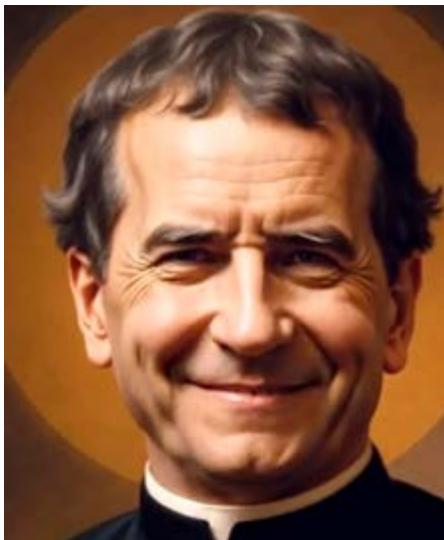

Don Bosco – zseni vagy manipulátor?

DON BOSCO, AZ ZSENIÁLIS NEVELŐ

Don Bosco, akinek emléke a mai napig él mintegy 136 országban, nemcsak kiváló szalézi szerzetes rendalapító volt, hanem igazi zseni is. Éleselmjűsége, találékonysága és gyors felfogása tette lehetővé, hogy a korabeli társadalomban, ahol ez még nem volt általános, közösséget alapított: a szaléziak nagy családját. Az éleselmjűség nemcsak az intelligencia magas szintjét jelenti, hanem azt is, hogy az egyén képes ezt a képességet a gyakorlatban is hasznosítani. Don Bosco éppen ezt tette: észrevette korának legnagyobb kihívásait – az iparosodás következtében megnövekedett munkanélküliséget és az elhagyott fiatalokat – és innovatív nevelési módszerrel válaszolt rájuk.

Ez a módszer három alapelven nyugodott: az értelem, a vallás és a szeretetreméltóság fejlesztésén. Don Bosco hitte, hogy az ifjúság gondolkodásának formálása elengedhetetlen a hit és az erkölcsi élet kialakulásához. Ezért nagy hangsúlyt fektetett a példamutatásra és a beszélgetésekre. A híres „jóéjszakát gondolatok” is ennek a nevelési filozófiának a részét képezték. **Don Bosco éleselmjűsége nemcsak az intellektusra, hanem az erkölcsre is kiterjedt.** Áldozatot vállalt az ifjúságért és mindig a közösség érdekeit tartotta szem előtt. Mottója, az „adj nekem lelkeket, a többi vedd el” jól tükrözi ezt az önzetlenséget. A megfontolás és a bölcsesség kulcsfontosságú elemei voltak Don Bosco munkásságának. Alaposan megtervezte intézményeit és gondosan megválogatta munkatársait. A szalézi nevelés három fő pillére – az Oltáriszentség tisztelete, a Szűz Mária iránti áhítat és a pápa iránti engedelmség – biztosította a nevelés vallási alapját. **Don Bosco nemcsak Torino egyházmegyéjére, hanem az egész világra hatást gyakorolt.** Missziói révén eljutott távoli országokba is, és a Szalézi Család mára már világszerte több millió tagot számlál. Don Bosco életéből és munkásságából sokat tanulhatunk. Éleselmjűsége, önzetlensége és innovatív szelleme példaértékű számunkra. A mai világban is szükség van olyan emberekre, akik képesek felismer-

ni a társadalmi problémákat és kreatív megoldásokat találni rájuk.

A KÖRÜLTEKINTÉS, MINT DON BOSCO NEVELÉSI MÓDSZERÉNEK ALAPJA

Don Bosco életművének egyik legfontosabb eleme a körültekintés erénye volt. Ez a képesség tette lehetővé, hogy a rábízott fiatalok számára olyan nevelési környezetet alakítson ki, amely egyszerre volt szigorú és szeretetteljes, gyakorlatias és mégis szellemi értékekre épülő. Mi a körültekintés? A körültekintés nem csupán a körülmények alapos megfontolását jelenti, hanem olyan mélyebb belátást, amely segít a helyes döntések meghozatalában. Don Bosco számára a körültekintés azt jelentette, hogy minden helyzetben figyelembe vette az emberi lélek mélységét és komplexitását. Ez az erény teszi lehetővé ma is, hogy az általános szabályokat az egyéni körülményekhez igazítsuk, és így minden fiatal számára személyre szabott nevelést biztosítsunk.

Don Bosco nevelési módszerében a körültekintés több szinten is megnyilvánult:

- **A fiatalok egyéni szükségleteinek felismerése:** Don Bosco felismerte, hogy minden fiatal más és más, ezért egyéni megközelítést alkalmazott. Figyelembe vette a fiatalok képességeit, érdeklődését

és nehézségeit, és ennek megfelelően alakította ki a nevelési programot.

- **A hosszú távú célok szem előtt tartása:** Don Bosco nemcsak a pillanatnyi problémákkal foglalkozott, hanem a fiatalok jövőjére is gondolt. Nevelési módszereinek az volt a célja, hogy a fiatalokból önálló, felelős és boldog felnőttek váljanak.
- **Az egyensúly megteremtése:** Don Bosco kiemelt figyelmet fordított arra, hogy a fiatalok életében minden terület kiegyensúlyozott legyen. Egyaránt fontosnak tartotta a szellemi, lelki és testi nevelést.
- **A közösségépítés:** Don Bosco megértette, hogy az ember társas lény, ezért nagy hangsúlyt fektetett a közösségépítésre. Az oratóriumokban a fiatalok olyan támogató környezetet találtak, ahol megoszthatták gondolataikat és érzéseiket, és ahol barátságok kötődtek.

A KÖRÜLTEKINTÉS GYAKORLATI ALKALMAZÁSA

A körültekintés nem elvont fogalom, hanem olyan gyakorlati eszköz, amelyet mindenki alkalmazhat a saját életében. Don Bosco példája azt mutatja, hogy a körültekintéssel meghozott döntések hosszú távon mindig kifizetődnek.

- **Döntéshozatal:** A körültekintés segít abban, hogy alaposan mérlegeljünk a különböző lehetőségeket, és a hosszú távú következményeket is figyelembe vegyünk.
- **Kapcsolatok:** A körültekintés segít abban, hogy megértsük mások szükségleteit és érzéseit, és ennek megfelelően alakítsuk ki a kapcsolatainkat.
- **Időbeosztás:** A körültekintés segít abban, hogy hatékonyan osszuk be az időnket, és a fontos feladatokra koncentráljunk.
- **Erőforrások felhasználása:** A körültekintés segít abban, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokat a lehető leghatékonyabban használjuk fel.
- **Don Bosco körültekintése példaértékű számunkra.** Az ő életműve azt mutatja, hogy a körültekintés olyan gyakorlati eszköz, amely segíthet nekünk jobb döntéseket hozni és boldogabb életet élni.

DON BOSCO, AZ ELŐVIGYÁZATOSSÁG MESTERE

Don Bosco életművének egyik alappillére az elővigyázatosság erénye volt. Ez a képesség nem csupán a jövőbeli események előre látását jelentette, hanem egy sokkal mélyebb, az emberi természetre és a körülményekre való érzékenységet is. **Az elővigyázatosság egyfajta iránytű, amely segít eligazodni az élet bonyolult útvesztőiben.** Ez az erény nemcsak a döntéseinket befolyásolja, hanem formálja az összes többi erényünket is. Például az elővigyázatos ember bátorsága nem vakmerőség, hanem jól megfontolt kockázatvállalás. Don Bosco mélyen hitt abban, hogy az életnek megvannak a saját ritmusai. Ezek a ritmusok tükröződnek a napi, heti és éves ciklusokban, valamint az élet különböző szakaszaiban. Az elővigyázatosság segít, hogy alkalmazkodjunk ezekhez a változásokhoz és megtaláljuk az egyensúlyt a munka és a pihenés, az elkötelezettség és a szabadság között. **Minden életkornak megvannak a maga sajátosságai és kihívásai. Az elővigyázatosság segít, hogy a lehető legtöbbet hozzuk ki minden szakaszból, és elkerüljük a felesleges megbánást.** Don Bosco például tisztában volt azzal, hogy az ifjúság és az öregség más-más feladatokat és lehetőségeket tartogat. Az elővigyázatosság nemcsak a múltbeli tapasztalatokra épít,

hanem a jövőbe is tekint. Don Bosco álmai és tervei mindig a jövőre irányultak. Az előrelátás képessége segített felismernie a lehetőségeket és felkészülni a kihívásokra. Bár az elővigyázatosság a jövőre irányul, fontos, hogy a jelen pillanatban éljünk. **Don Bosco mindig hangsúlyozta a jelen pillanat fontosságát.** A megkülönböztetés, a körültekintés és az intelligencia azok a képességek, amelyek segítenek helyes döntéseket hoznunk a jelenben. Az elővigyázatosság számos erény gyakorlását segíti elő, például a bátorságot, az igazságosságot és a mértékletességet. Ez az erény segít, hogy elkerüljük a szélsőségeket és megtaláljuk az arany közeputat.

Gyakran halljuk akár azt, hogy Don Bosco zseniális, akár azt, hogy manipulatív személyiség volt. Azonban mélyebben átgondolva életét és munkásságát sokkal árnyaltabb kép rajzolódik ki előttünk. **Don Bosco nemcsak kiváló pedagógus és szent volt, hanem bölcs ember is, aki mélyen hitt Istenben és az emberi jóságban.** Az elővigyázatosság az erények királynője, amely segít nekünk megkülönböztetni a jót a rossztól és bölcs döntéseket hozni. Don Bosco életében az elővigyázatosság kulcsfontosságú szerepet játszott. Míg a zsenialitás gyakran társul hirtelen ötletekkel és kockázatos vállalkozásokkal, a bölcsesség az alapos megfontolás, a tapasztalat és az intuíció

ötvözete. Az elővigyázatlanság számos negatív következménnyel járhat, mint például a sietség, a vakmerőség, a hezitálás és a hanyagság. Ezek a hibák megakadályozhatják, hogy elérjük céljainkat és boldog életet éljünk. Don Bosco életében számos olyan eset fordult elő, amelyek bizonyítják bölcsességét. Például két nagy bazilikát épített, annak ellenére, hogy nem rendelkezett a szükséges anyagi forrásokkal, de hitt Isten gondviselésében. Ez a vakmerőségnek tűnő lépés végül sikerrel járt, ma is állnak ezek a gyönyörű templomok. Don Bosco karizmája, vagyis Isten adománya, lehetővé tette számára, hogy számos fiatal életét megváltoztassa. Ez a karizma azonban nem különült el a bölcsességtől, hanem szorosan összefonódott vele. Bölcsessége segítette őt abban, hogy felismerje a fiatalok szükségleteit és a megfelelő nevelési módszereket alkalmazza. A bölcsesség segít nekünk, hogy megértsük a világot és saját magunkat, helyes döntéseket hozzunk, megbirkózzunk az élet kihívásaival, boldog és teljes életet éljünk.

Don Bosco nem volt sem zseni, sem manipulátor, hanem bölcs ember, aki mélyen hitt Istenben és az emberi jóságban. Életével és munkásságával példát mutatott számunkra, hogyan éljünk értelmes és teljes életet. ●

Boldog Sándor István imamozgalmom

Boldogunk születésének 110. évfordulóján, 2024. október 26-án imamozgalmom indult, amelynek közös célja, hogy a Szalézi Család tagjai naponta együtt imádkozzanak a szentté avatásért, a hivatásokért, fiataljainkért és hazánkért.

Az imamozgalmom a szentté avatási imából, a Miatyánk, az Üdvözlégy és a Dicsőség imákból áll.

Az imamozgalmomhoz tartozásnak külön jelentkezési módja nincs, csupán az az egy elhatározás és felajánlás, hogy naponta imádkozunk ezen szándékokra.

Hétfőnként 21 óra 10 perckor (kivégzése időpontjában) más egyéni imákkal is kérhetjük Boldog Sándor István közbenjárását a fiatalokért, hivatásokért.

További információk és imák a www.sandoristvan.hu honlapon találhatóak.

Az életéről szóló könyvek a www.donboscokiado.hu webáruházban vásárolhatók meg.

Boldogunk ereklyéje a Clarisseumban látogatható: 1045 Budapest, Árpád út 199.

A Boldog Sándor István imamozgalmom napi felajánlása

Mindenható Istenünk! Te meghívtad szolgálodat, Sándor Istvánt Bosco Szent János nagy családjába. Életútján Mária, a Keresztények Segítségével vezetted Őt a lélekmentés nehéz munkájában. Szabad döntése volt, hogy életét a magyar fiatalokért áldozza. A nehezebb utat választotta és tanúságot tett Rólad az Egyház és Társaságunk üldözése idején. Ideálja a katolikus sajtó, Isten házának szépsége és a fiatalok nevelése volt. A derék és hű szolga lelkiületével mutasson nekünk is utat. Kérünk, dicsőítsd meg őt a vértanúknak kijáró koszorúval. Krisztus a mi Urunk által. Amen

Miatyánk..., Üdvözlégy..., Dicsőség...

Hét dolog, amit a hivatásról tudni érdemes

1. A HIVATÁS ISTEN MEGHÍVÁSA ÉS AJÁNDÉKA

A „hivatás” szó a latin vocare szóból származik, melynek jelentése: hívni. Isten minden embert az életszentségre hív meg, hiszen azt akarja, hogy boldogok legyünk. Ezt az életszentséget ugyanakkor minden ember egyedi módon valósítja meg, abban az életállapotban (családos, papi, szerzetesi, egyedülálló), amelyre szintén Isten hív meg. Ferenc pápa seminaristáknak és novíciusoknak intézett beszédében azt mondta: „Papnak vagy szerzetesnek lenni elsősorban nem a mi választásunk. Nem bízom abban a seminaristában vagy novíciusban, aki azt mondja: »Én választottam ezt az utat.« Ez nekem nem tetszik! Ez nem helyes! Inkább egy szeretetteljes hívásra adott válaszról van szó.” (Vatikán, 2013. július 6.)

2. ISTEN SZEMÉLYESEN SZÓLÍT MEG

Isten érdeklődik irántad és személyesen szólít meg. A Szentírásban számos példát találunk arra, hogy Isten embereket szólít meg, úgy, mint Noét (Ter 6,8-22), Ábrahámot (Ter 12,1-3), Sárát (Ter 17,15-16), Mózeszt (Kiv 3,1-4,14), Sámuel (1Sám 3,1-18), Máriát (Lk 1,26-38), a samariai asszonyt (Jn 4,1-42) és Pétert (Mt 4,18-20). Isten szava észszerű, az ő hívása nem értelmetlen, irracionális. Ferenc pápa így nyilatkozott a személyes hívásról: „Isten így szól hozzánk, amikor személyesen szólít meg téged: »Fontos vagy nekem, szeretlek, számítok rád.« Jézus ezt mindegyikünknek mondja! Innen születik meg az öröm: abból a pillanatból, amikor Jézus rám nézett. Ezt megérteni és átélni az örömünk titka: érezni, hogy Isten szeret bennünket, hogy nem számok vagyunk számára, hanem személyek; és érezni, hogy Ő az, aki hív minket.”

3. A HIVATÁSOD ANNAK A KIFEJEZÉSE, AKI VAGY

„Légy az, akinek lenned kell és lánggra lobbantod az egész világot!” – hangzik Sziénai Szent Katalin híres mondása. Kísértés lehet azt gondolni, hogy a hivatásod csupán valami, amit teszel. Sziénai Szent Katalin azonban a hivatásról nem cselekvésként, hanem létezőként beszél. A hivatás nem egyszerűen valami, amit teszel, hanem önmagad, valódi identitásod kifejezése. Ha valaki megtalálja a hivatását nem érzi magát megosztottnak. Nem egy „munkavégző” és egy „hívó ember” szerep között váltogat, hanem egységesen, teljes személyiséggel jelenik meg az élet minden területén. Szent II. János Pál mondta, hogy „az ember akkor válik önmagává, amikor teljesen ajándékká válik mások számára”.

4. ISTEN ISMER A LEGJOBBAN MINKET

Tudjuk, hogy mi tesz igazán boldoggá minket? Mindannyian megtapasztaltuk már azt, hogy amikor megkaptuk, amire vágytunk, valahol mégis elégedetlenek maradtunk. De Isten jobban ismer minket, mint mi magunkat; ő tudja, mi hozza el számunkra a valódi beteljesülést és nem csak a múlt boldogságát. Szent Iréneusz ókori keresztény püspök és egyháztanító így fogalmazott egyik írásában: „Isten nem azért hívott engem, hogy szolgáljak neki, hanem mert tudta, hogy az ő szolgálatában leszek boldog.” (Adversus Haereses, IV, 14)

5. A HIVATÁS KÜLÖNBÖZIK A KARRIERTŐL

Amikor keresztény hivatásról beszélünk, nem munkára vagy karrierre gondolunk. A hivatásod az a mód, ahogyan Isten arra hív, hogy szeress és add oda magad másoknak. Ez nem csupán a készségeid, szolgálataid és szakértelmed odaadását jelenti, hanem azt, hogy egész önmagad odaadod az életszentség útján.

6. MINDEN HIVATÁS A SZERETETRE SZÓLÓ MEGHÍVÁS

Kívülről nézve nagyon különbözőnek tűnik a papi, a szerzetesi, a házasi és az egyedülálló élethívás, ugyanakkor gazdag sokszínűségük mellett mindegyik élethívásban felfedezhető a szeretet iránti elkötelezettség. Ezen nem csodálkozhatunk, hiszen „a szeretet minden egyes ember alapvető és természetszerű hívása” – fogalmazza meg Szent II. János Pál pápa. (Familiaris Consortio 11.)

7. ISTEN TISZTELETBEN TARTJA A SZABADSÁGODAT

Isten megteremtette az embert, „személyi méltósággal ruházta fel, ami azt jelenti, hogy ura tetteinek és felelős értük” (KEK 1730). Isten nem akar kényszeríteni, hogy egy bizonyos utat válasszunk, hanem arra hív, hogy halljuk meg az ő meghívását, és szabadon válaszoljunk rá. Isten szava csendes és szelíd, nem követelőzik, hanem mindig meghív és szabadon hagy. Ezt látjuk a Királyok első könyvében is, amikor Illés várta, hogy Isten meglátogassa őt. Illés nagy és erős szelet tapasztal, de az Úr nem volt a szélben; a szél után földrengés következett, de az Úr nem volt a földrengésben. A földrengés után a tűz jött, de az Úr nem volt a tűzben; a tűz után pedig halk, szelíd hang hallatszott.” (1Kir 19,11-12) Ahhoz, hogy meghalljuk ezt a „halk, szelíd hangot”, mint Illés, csendes és figyelmes környezetet kell teremtenünk magunk körül. ●

Ministránstalálkozó a Don Bosco ünnep apropóján

Akorábbi évek hagyományát tovább folytatva meghívtuk a tartományi Don Bosco ünnep előtti estére a ministránsvezetőket és a nagyobb ministránsokat, aminek célja a találkozón túl az volt, hogy kifejezzük hálánkat az elkötelezett oltárszolgálatért és a ministránsok összefogásáért, és hogy közösen ünnepelhessük Don Bosco atyánkat. A találkozó vacsorával kezdődött, majd közös játékezzel készültünk, amely jó hangulatban telt el. Másnap reggeli után indultunk Nyergesújfalura, ahol Emmanuel atya vezetésével kiosztásra kerültek a feladatok és elpróbáltuk a szentmisén való szolgálatot. Nagy élmény volt a szentmise, melyet Vitális Gábor tartományfőnök atya mutatott be. A szentmise után részt vettünk a tartományi ünnep programjain majd búcsút intettünk egymásnak. Szerencsére nem sokat kell várni az újbóli találkozásra, hiszen május 3–4. között Péliföldszentkereszten lesz a következő ministránstalálkozó, ahová szeretettel várunk minden 10 év feletti fiú ministránst. ●

Ministránstalálkozók

Lassan hagyománnyá válnak a Szalézi Ministránstábor résztvevőinek évközi találkozói, amelyek minden 10 év feletti fiú számára nyitottak, aki szívesen végez szolgálatot az oltár körül.

A legközelebbi találkozó időpontja és helyszíne:

2025. május 3-4.
Péliföldszentkereszt

info: hivatas.szaleziak.hu

DOBOMA

DON BOSCOVAL MARADOK

16 év feletti fiúknak akik a szalézi szerzetesi hivatás iránt érdeklődnek. Egy hétvégére beköltözhetsz a szerzetesi közösségbe, ahol betekintést nyerhetsz a közösség életébe és küldetésébe.

A nyílt hétvége időpontja és helyszíne:

2025. április 17-20.
Budapest - Óbuda

info: hivatas.szaleziak.hu

ÚTON A SZALÉZI CSALÁDDAL
HIVATÁSKERESŐ HÉTVEGE

ÁLDOZATOT HOZOK,
ÖRÖMET LELEK?

Péliföldszentkereszt

2025. április 4-6.

18-35 év közötti fiúknak
és lányoknak

INFÓ ÉS JELENTKEZÉS:
HIVATAS.SZALEZIAK.HU/#UTON

„Isten a nagy ajándékait a csendben osztogatja.” Don Bosco

Szalim, Nagy Ágnes FMA

Szalim köszöntő

Kedves Fiatalok!

A meghirdetett Szentév az Egyházban arra hív bennünket, hogy legyünk a remény zárandokai.

Számomra nagyon kedves ének a *Reményünk Krisztus csak Te vagy* című dal. Már a címében is megtalálhatjuk, hogy a reményünk alapja Ő kell, hogy legyen. Arra hívlak benneteket, hogy szánjatok egy kis időt arra, hogy végiggondoljátok, mi a reményetek alapja, miben és miért reménykedtek.

Jézus maga is zárandok életet élt. Az Egyház is arra hív minket, hogy keljünk útra. Ezt ne csak fizikailag tegyük, hanem leginkább a lelkünkben.

Te, hol tartasz most az Istennel való kapcsolatodban? Milyen lépéseket kell tenned annak érdekében, hogy egy szilárd és mély kapcsolatod legyen Istennel? A szentek is segíthetnek nekünk. Vegyél a kezvedbe egy könyvet, amely egy szent életéről szól! Figyeld meg, hogy neki mi volt a reménye! Mi az, amit te most tőle tanulhatsz? Indulj el te is a remény útján! Zárandokolj Jézussal együtt és mélyítsd Vele a kapcsolatod!

Imáimmal kísérlek titeket ezen az úton! ●

Szalim, Csanády-Zsinka Márta,
óbudai szalézi animátor

Animátor mindennapok

Kisgyermek korom óta járok az óbudai szaléziakhoz, mindig is szerettem ehhez a közösséghez tartozni. Már a kezdetektől minden nyáron eljártam a táborokba testvéreimmel együtt.

Aztán az egyik nyáron már segítőként lehettem jelen, és megtapasztalhattam, milyen jó részese lenni a szervezésnek. Ezután elkezdtem az animátorképzést, ahol egyre jobban tudatosodott bennem, hogy mi is igazából az animátori hivatás.

Számomra ez a hivatás egy olyan nevelői munkát jelent, ahol vidáman és játékosan lehetünk a rákbízottak között.

Igyekszünk őket az életre tanítani és a Jóisten követésére, példát mutatva nekik viselkedésünkkel, így velük együtt fejlődhetünk.

Itt egy nagy csapatban tudok egy jó célért dolgozni. A közös munkában az évek alatt a nagy csapatból egy erős közösség formálódott, aminek én is részese lehetek hivatásom miatt, amiért nagyon hálás vagyok. Rengeteg barátság és egy megtartó közösség köt ide.

Visszagondolva, rengeteg mindent köszönhetek az animátorságomnak és a szaléziaknak... ●

Adventi lelki gyakorlatok Péliföldszentkereszen

12–15 ÉVESEK,

Kaszab Iringó

Nagyon vártam az idei adventi lelki gyakorlatot, mert mindig nagyon szeretek Péliföldszentkereszen lenni! Bár ilyenkor télen itt is kicsit kopárabb a táj, de mégis mindig nagyon szép és hangulatos. Idén harmadik alkalommal vettem részt a szalézi lelki gyakorlaton, mégis nagyon izgultam előtte, hogy lesznek-e ismerősök, kik lesznek a csoporttársaim. Amikor megérkeztem, az első ismerősök, akikkel találkoztam, a cicák voltak; mint mindig, most is nagyon kedvesen fogadtak minket ők is. © Ezután következett a bevezető ismerkedés – megnyugodtam, mert sok ismerős arcot láttam.

Minden nap különböző előadásokon vettünk részt, amelyek nagyon érdekesek voltak, és segítettek minket a karácsonyra való lelki felkészülésben. Az előadások után voltak kiscsoportos beszélgetések, ahol az előtte levő előadásról elmélgedtünk, és egymást is közelebről megismerhettük. Szombat reggel roráté misére mentünk, amit Derosi atya vezetett, nagyon hangulatos volt a gyertyafényes reggeli templom. Délután volt lehe-

tőség szentgyónásra és lelki beszélgetésre is, hogy ezen keresztül még jobban felkészülhessünk a közelgő karácsonyra. Este szentségimádáson vehettünk részt, ahol kenyeret is készítettünk, amihez egy különleges lelki feladat során gyűjtöttük össze a hozzávalókat.

Vasárnap délelőtt szentmisén voltunk, amit Sándor atya tartott, majd délután finom, közös ebédrel zárult a lelki gyakorlat. Kicsit sajnáltam, hogy ilyen hamar véget ért, és már nagyon várom a márciusi nagyböjti lelki gyakorlatot.

15–18 ÉVESEK,

Salamon Ágnes

Idén is megrendezésre került a 15–18 éves korosztály adventi lelki gyakorlata Péliföldszentkereszen. Várakozással teli szívvel indultunk neki ennek az útnak, melyet a hétvége mottója is sugallt: „Úton a jászolhoz.” Hétvégénket egy játékos, ismerkedős estével indítottuk el. Lehetőségünk volt rég nem látott barátainkkal és új emberekkel is találkozni. Az estét további programok keretében tudtuk eltölteni egymás társaságában.

Másnap Paduraru Ágnes FMA vezetésével elmélyedhettünk az álmok rengetegében. Előadásai rávilágítottak a karácsony csodájára és üzenetére. Mindezekről kiscsoportokban beszélgethettünk tovább. Ezekben a percekben megadatott, hogy megosszuk társainkkal gondolatainkat vagy akár a minket foglalkoztató kérdéseket. A jó hangulatú, nevetéssel teli pillanatok mellett az elcsendesedés is főszerepet kapott a hétvége során.

Lelkiösvény, rózsafüzér imádkozás, kézműves programok és gyónási lehetőség segített minket az úton, hogy tiszta szívvel érkezzünk meg az Úr Jézushoz. E napunk fénypontja volt az adventi gyertya meggyújtását követő szentségimádás. Önismeret, béke, imádság jellemezte ezt a programot. Ezután a felemelő élmény után volt részünk egy fergeteges hangulatú társasozásban a teaházban.

Olyan pillanatokot élhettem át, amelyekből a későbbiekben is tudok majd erőt meríteni. Ezúton is szeretném megköszönni a szaléziaknak, hogy ismét egy csodálatos élményben lehettem részem. Kiszakadhattam a rohanó mindennapok monotonaságából és megannyi emberrel élhettem át a várakozás és a karácsony szépségét.

18–24 évesek,

Horváth Katalin

Légy fény a világban! – ez volt az idei adventi lelki hétvége témája a mi korosztályunknak. Az eseményt egy ötletes játékkal kezdtük meg, majd kisebb csoportokba gyűltünk össze, és gyufaleégésnyi idő alatt bemutatkoztunk egymásnak, aztán arról beszélgettünk, hogy milyen célokkal érkezünk, hogyan készülünk az adventre.

Emmanuel atya tartotta az elmélkedéseket, sok elgondolkodtató kérdést tett fel nekünk, körüljártuk, hogy milyen is a világ, a társadalom, amiben élünk, és hogy keresztényként mit jelent ezen a helyen fénynek lenni. Mindannyian vittünk rózsafüzért, Bibliát és gyertyát, ezeket együtt használva, megtapasztaltuk a közösségi ima erejét. Az egyéni elmélkedések ideje alatt kimozdultam, hogy megcsodálhassam a téli, csillogó dérral borított, de napsütéses Péliföldszentkeresztet. A csoportbeszélgetések különösen jók voltak, nagyon sokat tanultam a többiek gondolataiból, igazán nyugodt és barátságos környezet alakult ki közöttünk.

Számos lehetőségünk volt a lelki feltöltésre, formálódásra. Végigjártunk egy interaktív lelki ösvényt, ahol a karácsony történetében megjelenő szereplőkkel kapcsolatos kérdések, feladatok gazdagítottak minket. Részt vehettünk asztali beszélgetéseken, ahol az Egyház működéséről,

illetve arról gondolkodtunk együtt, hogy mit jelent hiteles kereszténynek lenni. A *hallgatLAK* nevű program során lágy zene mellett kézműveskedhettünk: én a kereszteses hímzést választottam – nem mondom, hogy sikerült a terv szerinti megvalósítás, de jó türelempróba volt, és a végére mégiscsak született valami. Esténként várt minket a teaház finomságokkal és a társasjátékozó csoportok kacagásával. Együtt részt vettünk a gyertyagyújtási szertartáson, ahol az első láng fellobbanása tudatosította bennem, hogy tényleg itt van az advent. A lelki est során nagyon tetszett, hogy mindannyian kaptunk egy mécses, amelyet a koszorú első gyertyájáról meggyújtottunk, és az imaszándékaink mellett ezt is az Oltáriszentség elé helyeztük. Szeretném még kiemelni a reggeli és esti imádságokat, jóéjszakaiakat, különösen Gábor testvérét, akinek őszinte és mély tanúságtétele engem nagyon megérintett.

Boldog vagyok, hogy eljuthattam erre hétvégére, hálás vagyok a találkozásokért, beszélgetésekért, és minden programért, jó volt együtt kezdeni az idei adventet!

25–35 évesek,

Kovács Péter

„Követjük a csillagot – döntéseink Isten fényében” – így szólt a mottója az idei lelki hétvégének. Péliföldszentkeresztben indítani az ad-

ventet mindig nagy lelki élmény, az idei téma pedig különösen közel állt hozzám. Hiszen fiatal felnőttként rendszeresen kell hol kisebb, hol nagyobb, akár életreszóló döntéseket hozni, melyekben sokszor nehéz eligazodni a körülöttünk lévő sok impulzus miatt. Elvira nővér vezetésével Ferenc pápa megkülönböztetésről szóló katekézisést vettük alapul. Az előadások alatt azt jártuk körül, hogyan lehet a döntéseinkben felismerni Isten akaratát, hogyan lehet a megkülönböztetést jó és rossz között alkalmazni, hogyan tudjuk felismerni a jó döntést. Az egyéni elmélkedések alatt akár a természetben sétálva, akár a kápolnában elcsendesedve volt lehetőségünk a saját életünkre tekintve elgondolkodni az elhangzottokról. A kiscsoportos beszélgetések során pedig megoszthattuk egymással gondolatainkat, igazán mély beszélgetések alakultak ki, tovább gazdagítva egymást. A szentségimádás és a természetben egyedül vagy a feleségemmel töltött séták voltak talán a legkiemelkedőbb élmények számomra, ahol a legjobban tudtam, tudtunk Istennel kapcsolódni. Természetesen a teaház alatti beszélgetések, társasozások, új és régi ismerősökkel való kapcsolódás sem maradt ki. Köszönjük a szervezőknek ezt a szép hétvégét, azt hiszem, mindannyian kellő lelki útravalóval tudtuk kezdeni az adventet! ●

ÁtváltoZOO

Nagy az Isten állatkertje
Óbudai animátortalálkozó

Életem sokadik animátortalálkozóján vehettem részt november 8. és 10. között Óbudán, az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola falai között. Sok szempontból volt számomra különleges ez az alkalom, többek között azért is, mert idén az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem az animáció megvalósításában.

Az idei TARKA témája, jelmondata az „ÁtváltoZOO: Nagy az Isten állatkertje” volt, ami a strennával is párhuzamban áll, ugyanis a hétvége során többek között arról hallhattunk, oszthattunk meg gondolatokat, hogy hogyan tudunk lelkileg megváltozni, farkasokból bárányokká válni. Ehhez kaptunk gondolatébresztő, iránymutató impulzusokat a jóreggeltek, jóéjszakák és a szombat délelőtti csoportpercek alatt is. Volt lehetőségünk az elmélkedésre, imádásra a péntek esti szentségimádáson, a szentmiséken, a zsolozsmák alkalmával, vagy akár napközben az iskola kápolnájába betérve. Ezenkívül számos építő, hasznos programon vehettünk részt, mint például az esti teaházak, lelki beszélgetések, illetve a szombat délutáni műhelyek. Idén hét lehetőség közül választhattak a résztvevők tettségük szerint, és habár meggyőződésem, hogy mindegyik nagyon érdekes és tanulmányos volt, a személyes kedvencem Péter és Réka műhelye lett, ami a „Randizástól a családalapításig” címet kapta.

Mindezek mellett rengeteg társasági, közösségépítő programlehetőség volt számunkra, mint például röplabda, focibajnokság, csocsobajnokság, kézműveskedés és a városi játék a helyi animátorcsapat szervezésében. Nem szabad megfeledkezni a szombat esti ZúZOO-ról sem, ami nálunk egy közkedvelt formája a zenés-táncos mulatságnak.

Mindig nagy élmény találkozni a régi arcokkal, régen látott ismerősökkel, de én személy szerint annak is örülök, ha új fiatalokat látok a közösségben, mert tudom, hogy minden animátortalálkozáson olyan élményt kapnak (kapunk), amely megerősíti elhatározásukat és kitartást ad a hétköznapihoz, animátori életükhöz. Ezért is bátorítok mindenkit, aki még nem tette meg, hogy jöjjön és próbálja ki! ●

Merj Mélyre Merülni

Animátortalálkozó Tatán

Az idei tanév második animátortalálkozójának, ismertebb nevén Barkának most Tata adott otthont, ahol a baji oratórium animátorai vártak minket nagy szeretettel és csodálatos dekorációval. Ahogy megérkeztünk, beleszálltunk egy vízi világ életébe, mivel a hétvége mottója így szólt: „Merj Merülni Mélyre!” Ez utalt többek között önismeretünk elmélyítésére vagy a hitünkben való elmélyülésre is. Ebben segítségünkre voltak az animáció tagjai, akik érdekes és vicces előadásaikkal vezettek minket a hétvége folyamán. A pénteki jó hangulatú kezdő játék után következett a lelki est, így a hétvégénket kicsit megállva, elcsendesülve Istennel kezdhettük. Itt Péter meghívását alapul véve minket is meghívtak, hogy evezünk a mélyre és váljunk igazi emberhalászokká. Az elcsendesülős utunk végén maga Jézus Krisztus várt minket az Oltáriszentségben, és papírhajó formájában elé vihettünk imáinkat, majd egy szentségimádással és jóéjszakával zártuk a napot. A szombat délelőtti önismeret által önmagunk mélyebben való megismerésével telt. Sok különböző, nagyszerű interaktív feladaton keresztül volt erre lehetőségünk. Majd kiscsoportokban beszélgettünk az itt szerzett tapasztalatainkról. Tata csodaszép utcáin elsétáltunk a kapucinus templomba, ahol lehetőségünk volt szentmisén részt venni. Délután a baji animátorok egy fan-

tasztikus nyomozásra kértek fel bennünket egy Cluedo játék keretében. A Tatai-tó partján a bárónőtól kezdve a szírénen át még Johnny-val is szerencsénk volt találkozni, és a sok kérdezősködésből rájöttünk, ki által tűnt el a báró. Visszaérve a szállásra már az érdekesebbnél érdekesebb műhelyek vártak minket. A műhelyeken volt lehetőség a csoportvezetési készségeinket bővíteni, megtanulni több fajta módon ápolni istenkapcsolatunkat, a gyógypedagógia szépségét jobban megismerni, önismeretről és alkalmazásáról beszélgetni. Két különböző önkénteskedési lehetőséggel is meg lehetett ismerkedni: a szalézi missziós önkéntesek munkájával, és az *Amigos a gyerekekért* nevű alapítvány tevékenységével. Este pedig kitombolhattuk magunkat fergeteges bansokkal, röplabdával, pingponggal vagy akár egy szerencsekerék játékkal! A vasárnapi délelőttiünk a nyári oratóriumról szólt, hogy táboraink még színesebbek és gördülékenyebbek legyenek. Ebben segítettek nekünk a különböző oratóriumokból érkezett tapasztalt animátorok. Majd a kiscsoporttal még jobban megismertük a különféle nyári oratóriumok szokásait. A hétvégénket hálával telt szívvel szentmisével zártuk a tatai Szent Kereszt felmagasztalása templomban. A sok izgalmas programon kívül a napjainkat közös zsolozsmával kezdhettük és zárhattuk, illetve volt fakultatív éjféli esti ima is. A beszélgetni vágyókat este a teaház várta társasjátékokkal, teával és egy kis nasival. Ha egy kis elcsendesülésre vágytál, az imasorokban azt is megtalálod! Minden kedves szervezőnek, szalézi szerzetesnek és munkatársnak, akik lehetővé tették, hogy itt lehettünk, és ilyen gazdag programokon keresztül fejlődhattunk animátorságunkban, hálásan köszönjük! ●

Egy felejthetetlen közös élmény: a Szalézi Család Lelkiségi Napjai

Az idén négyen vettünk részt az évente megrendezésre kerülő Szalézi Család Lelkiségi Napjain. Az eseményre 2025. január 16. és 19. között került sor, amikor az öt kontinensről a Szalézi Család 32 ágának képviselői, mintegy 370-en utaztak Torinóba, hogy Don Bosco köré gyűlve megéljék a találkozás örömét, és megmutassák az egység erejét. Még ma is élénken élnek bennünk a közös élmények, ezekből szeretnék megosztani egy csokorra valót.

Az első élményünk a megérkezés volt. Nem ismeretlenül érkezünk meg a torinói buszpályaudvarra, ahol már egy magyar szalézi, Tóth Domonkos mosolyogva fogadott minket és vitt el a Crocetta negyedben található szalézi házba. Ő és Sivadó Balázs most itt, a Szalézi Egyetemen tanulnak. Miközben megmutatták nekünk a templomot, az oratóriumot és az udvart, meséltek itteni életükről és megbeszéltük az otthon történeteket is. Mint egy családban, beszéltünk örömekről, nehézségekről és a mindennapokról. Az itt élő 60 tagú szalézi közösséggel ebédeltünk, ahol szeretettel köszöntöttek és fogadtak be minket. Hálásak voltunk, hogy ennyire otthon érezhettük magunkat. Ebéd után Balázs vitt el minket Valdoccóba, ahol délután kezdődött a Lelkiségi Napok programja gazdag napirenddel, erőteljes és szellemileg gazdagító pillanatokkal, megerősítve bennünk a hívást, hogy igaz hitben és szalézi szellemben éljük meg ezt a reménybeli utat a fiatalokkal. A találkozó fő helyszíne a valdoccói színházterem volt. Az előadók olaszul szóltak hozzánk, és a soknyelvű hallgatóság egy fordító appon keresztül követhette az eseményeket. A plenáris előadások, az imádságok és a misék menetéről azonban kaptunk nyomtatott anyagot is. A reményről Prof. Cristiana Freni, a miszsióról Mons. Cristobal Lopez tartott emlékezetes, gondolatokat ébresztő előadást. A témák szorosan kapcsolódtak a jubileumi szentév „a remény zárandokai” mottójához.

Az idei Lelkiségi Napokon nagy szerepet kapott az egyházi zene, Don Maurizio Palazzónak, a Segítő Szűz Mária bazilika kántorának is köszönhetően. Az általa vezetett kórus mindig elvarázsolt minket. A péntek esti zenés elmélkedés a bazilikában – klasszikus kórus- és kamaraművekkel – felejthetetlen élmény marad. Még sohasem hallottuk ilyen erősen és fenségesen szólni a

A közös étkezések a Lelkiségi Napok egyik fénypontjának számítottak

Az a bizonyos közös fotó Don Stefano Martoglióval és a magyar „nővérekkel”

bazilika orgonáját! A szentmisék alatt is megtapasztaltuk a zene erejét, ami megragadta figyelmünket és Isten felé emelt minket. A Lelkiségi Napok egyik legnagyobb örömét a találkozások jelentették. Különösen emlékezetesek maradtak a fiatalokkal történt találkozások. Az első napon a vacsoránál megismerkedtünk az Olaszországban tanuló magyar novíciákkal. Ezután gyakran együtt voltunk a műhelymunkák során, találkoztunk az udvaron az előadások között, és hallottuk csodálatos hangjukat a kórusban. Márti, Dorci, várunk haza Benneteket! Sebastian és Teughan, egy venezuelai és ausztrál fiatal társaikkal a nyári Ifjúsági Szinódus tapasztalatairól számoltak be. A plenáris előadás után a Teughan által vezetett műhelymunkán vettünk részt, aminek egyik fő témája az volt, hogy milyen tulajdonságokat keresnek a fiatalok azokban a felnőttekben, akikhez adott pillanatban tanácsért fordulnának, és hogyan vezethetjük a fiatalokat Krisztushoz a szolgálat-központú életvitelünkön keresztül. Emellett közelebbről megismerkedtünk a máltai és torinói mun-

katársakkal, libanoni, máltai és amerikai volt növendékekkel, és megtapasztaltuk, hogy milyen kiterjedt és változatos a Szalézi Család. Jó volt látni, hogy az esemény szervezői mennyire megközelíthetők és közvetlenek a résztvevőkkel. Szombat délelőtt Németh

Kis csapatunk a Crocettában Don Bosco körül

A Torinóban tanuló fiatal magyar szaléziakkal valóban családtagként érezhettük magunkat

A legnagyobb élmény mindig a találkozások

Márti például megszólította a rendfőnök vikáriusát, Don Stefano Martogliót és meghívta egy közös fotóra a magyar csapattal a Don Bosco szoborhoz. Don Joan Luis Playa, a rendfőnök delegátusa gyakran fordult felénk mosolyogva, és megtapasztalhattuk az esemény házigazdájá, Nguyen Duc Nam Dominic testvér figyelmét és szeretetét is. Ismét abban a szerencsében volt részünk, hogy hallgathattuk Mike Pace atya magával ragadó vezetését a Szalézi Szent Ferenc kápolnában, majd a torinói bazilikába vezető zárán-dokút során a torinói szociális szentekről beszélt nekünk Giulia Barolo műveiben és a Cottolengo házában. Emlékekkel, lelkesülten tértünk haza Torinóból. Az út után a formációfelelősök találkozáján és a helyi csoportokban osztottuk meg örömeinket és a kapott formációs anyagokat. Avanti Cooperatori! ●

Lengyel Erzsébet SC

Egy rendhagyó „találkozás”

Ebéd után lehetőségünk volt egyórás fakultatív vezetéseken részt venni Don Bosco Valdoccójában. Én a szalézi nyomdát választottam, mert ez még nem volt látogatható, amikor korábban itt jártam. Érdeklődve sétáltam a Don Bosco óta itt álló masinák között, amikor arra lettem figyelmes, hogy egy ismerős arc tekint rám a műhely ablakának támasztott képről: a „mi” Sándor Istvánunk! Örömmel simítottam végig a képet, mire az idős gépmester, aki a vezetést tartotta, felvilágosított, hogy a képen „Beato Stefano Sándor, Salesiano Coadiutore Ungherese, tipografo” (Boldog Sándor István magyar szalézi testvér, nyomdász) látható. Bólintottam és büszkén válaszoltam: „Tudom, magyar szalézi munkatárs vagyok!” Hihetetlenül jó érzés volt.

A SZALÉZI MUNKATÁRSAK HÍREI

ÓBUDA

Szentévi zárandoklat Rómába

Sárvári Miklós SC

Óbudai szentévi zárandoklat Rómába

A Szentév elején tízen, szalézi szerzetesek és munkatársak Óbudáról együtt zárandokoltunk Rómába. A zárandoklat Tremmelné Hudik Katalin szalézi munkatárs kezdeményezésére született, amihez örömmel csatlakoztunk. Zárandoklatunkat döntően gazdagították a szalézi szerzetesek, János atya, Péter atya és Géza testvér. Utunk célja a római bazilikák meglátogatása és a „100 Jászol a Vatikánban” kiállítás megtekintése volt a Szent Péter téren, ahol a három, Magyarországot képviselő alkotás között Kati „Magyar Betlehem” című festménye is szerepelt.

Újév hajnalán indultunk útnak, és három teljes napot töltöttünk Rómában. Az első napon, csütörtök délből János atya bátor szívvel és lelkesen elérte a lehetetlent, hogy misézhesse a Szent Péter-bazilikában a Magyarok Nagyasszonya kápolnában. A szombat reggeli szabad időpontra, a mise lehetőségét csodaként éltük meg. Bónuszként egy óra múlva a Szent József oltárnál Péter atyával közösen koncelebráltak szentmisét.

A „100 Jászol a Vatikánban” tárlat a Jubileumi Szentév egyik hivatalos kezdő programja, melyen megcsodálhattuk a különböző nemzetiségű alkotók által készített művészi betlehemeket és Kati festményét

is, melyen Szent József óvó kezeiben tartja Szent Családját.

Péntek délelőtt a Sacro Cuore új kápolnájában vettünk részt szentmisén, majd Cosimo testvér élettel és magával ragadó vezetéssel adott betekintést a bazilika építésének részleteibe és Don Bosco életének utolsó éveibe. Cosimo testvér Don Bosco iránti rajongó szeretete, az építkezés alatt történt csodák mindannyiunkat megérintettek. Minél többet tudunk életéről, örömeiről és szenvedéséről, úgy válik egyre élőbbé számunkra Don Bosco életszentsége.

A szombat reggeli szentmise a Magyarok Nagyasszonya kápolnában, Szent Péter sírja közelében, életre szóló élmény marad. Már amikor XVI. Benedek és VI. Pál pápa síremléke után balra kanyarodtunk és megpillantottuk a bejáratnál Szent István szobrát, a hely varázsa magával ragadott minket. Egyszerre éltük meg magyarságunkat, az Egyházhoz tartozásunkat és azt a sok ajándékot, amiben részesültünk. A magyar szentek érdemeinek, az isteni kegyelemnek és a magyarság küldetésének köszönhetjük, hogy 45 éve ismét van vatikáni magyar kápolna. Hálásan foglaltuk imáinkba országunkat, családjainkat és a magyar Szalézi Család tagjait.

Vasárnap este érkeztünk haza. Másnap, Urunk megjelenésének ünnepén az Evangélium említést tesz a kincsesládáról, amit a Bölcsék vittek a megtestesült Igéhez. Szentévi zárandoklatunkról teli kincsesládákkal tértünk haza. Kincseink közé tartozik három szentmise, a

zárandokút közös emlékei, a szalézi házakban megtapasztalt befogadó szeretet, egymás értékeinek felfedezése, a Szalézi Család egységének megtapasztalása. Zárandokolni jó, avanti cooperatori!

Szalézi munkatársak formációfelelőseinek találkozója

Lengyel Erzsébet SC

Jól bevált gyakorlat, hogy minden évben, januárban találkoznak a szalézi munkatársi csoportok formációs felelősei, hogy alaposabban megismerkedjenek az évi strennával és meghallgassák a felkínált ötleteket, javaslatokat a munkatársak állandó formációja terén. Idén ezt a találkozót január 25-én tartottuk Óbudán, a Don Bosco Közösségi Házban.

Az összejövetelt Sárvári Miklós, a szalézi munkatársak magyarországi koordinátora nyitotta meg. A koordinátor után Bittsánszky Márton, a magyar szalézi munkatársak vezetőségének formációért felelős tagja üdvözölt mindenkit, majd Vitális Gábor tartományfőnök atyának adta át a szót. A tartományfőnök hangsúlyozta, hogy a szalézi szerzetesek a nővérekkel és a munkatársakkal együtt képeznek egységet és fontos, hogy tudjanak együtt gondolkodni, imádkozni és dolgozni a fiatalok javára. „Ez a remény éve, aminek nagy jelentősége van, hiszen a keresztény remény az újrakezdés lehetőségét rejti magában, lehetőséget

Formációfelelősök találkozója

Mogyoródi munkatársak ünnepi találkozója

ad, hogy értékeljük, amink van – esz-
közök, társak, lelki dolgok –, utána pe-
dig gondoljuk újra, tekintsünk a jövőbe
bizalommal a szívünkben, hogy Isten
segítségével meg tudjuk valósítani,
amit lehet – a mostani eszközeinkkel” –
mondta Gábor atya.

Andrásfálvay János atya, a szalézi mun-
katársak felelőse a 2025. évi strennához
fűzött lényegre törő útmutatást, kiemel-
ve néhány sarkalatos mozzanatot, amely
alapján a munkatársi csoportokban to-
vább lehet gondolni a remény évének
jelentőségét szalézi szempontok szerint.
Ezek után következett a résztvevők képes
beszámolója a Szalézi Család Lelkiségi
Napjairól Torinóból, ahol nem csak a nem-
zetközi Szalézi Család légkörét tapasztal-
tuk meg, hanem sok értékes képzési anya-
got is át tudtunk adni a többieknek, amit a
programok alatt hallottunk.

A továbbiakban egyes csoportok számol-
tak be a folyamatban levő, mind az ál-
landó-, mind a kezdő képzésekről, majd
Bittsánszky Márton osztotta meg a szalézi
munkatársak alapításának 150. évfordu-
lójára való felkészülés második évének
anyagát, valamint fontos útmutatásokat és
javaslatokat adott a szalézi munkatársak
formációjának felépítéséhez.

A tartalmas napot Khangchian Marga-
ret nővér, a Segítő Szűz Mária Leányai
munkatársi felelőse elmélkedésével és
közös imával zártuk.

MOGYORÓD

Ünnepi munkatársi találkozó

Lichnerné Hegedűs Piroska SC

A december eleji szalézi munkatársi
találkozónk mindig már az ünnep jegyé-
ben zajlik.

Összejöveiteinket a Nővérek kápolná-
jában kezdjük, ahol imáink az aktuális
témáinkkal kapcsolatosak. 2024 decem-
berében is így történt. Imánkat a „Sza-
lézi Családban a családjainkért” ajánlot-

tuk fel, majd ezután csengőszó hívására
helyet foglaltunk a nagyteremben, a szé-
pen megterített ünnepi asztal körül.

A köszöntő után egy munkatársunk lá-
nya csodálatos énekével emelte az est
hangulatát. A kis karácsonyfáról min-
denki választott magának egy idézetet
(ezekkel ajándékoztuk meg egymást),
amelyet felolvastunk egymásnak. Cso-
dás, megható gondolatok hangoztak el
és ezek kísérték tovább adventi lelki
utunkon. Nem maradtak el a finomabb-
nál finomabb sütemények és a jó meleg
tea sem. Közben a nővérek kedves aján-
dékokkal leptek meg bennünket és mi is
átadtuk a munkatársak által összeadott
meglepetéseket, megköszönve nekik a
sok szeretetet, támogatást és munkát!

Esténket vidám játékkal zártuk, amely-
nek lényege az éneklés volt, bátran ál-
líthatom, hogy mindannyiunk örömére.
Feltöltődve indulhattunk tovább, hiszen
ekkor a karácsony ünnepe még előttünk
volt és nagyon sok feladat várt ránk.

SZOMBATHELY

Szalézi lelkiismeri programok

Horváth Edina SC

Szeptembertől kezdve minden hó-
napban lehetőség nyílik a szalézi lel-
kiség elmélyítésére Szombathelyen,
legyen szó fiatalokról vagy szalézi
munkatársakról. A rendszeres képzések

célja, hogy a résztvevők közösségben
fejlődjenek, tanuljanak Don Bosco örök-
ségéről, és megtapasztalják a szolgálat
örömét.

Ifjúsági képzés

Február 8-án, szombaton újabb ifjúsá-
gi képzésre került sor a szombathelyi
szalézi oratóriumban, ahol közel 40 fi-
atal gyűlt össze egy tartalmas délutánra.
A képzés három csoportban zajlott: két
évfolyam az animátoroknak, egy pedig a
segítőknél szült. A program közös imá-
val és köszöntővel kezdődött, ahol Sabu
Joseph szalézi atya egy inspiráló olasz
oratorista életét állította a fiatalok elé,
aki Don Bosco hatására változtatta meg
életét. Ezután rövid visszatekintés követ-
kezett az elmúlt eseményekre, majd ismer-
tették a tavaszi programokat. A délután
egy vidám, mindenkit megmozgató játé-
kkal folytatódott, majd a csoportok külön-
külön mélyedtek el a saját témájukban.

A segítőkész résztvevői Don Bosco
római levelének gondolatait dolgozták
fel kiscsoportos beszélgetések során.
Szó esett a segítői hivatásról, a közössé-
gi szerepvállalásról és a nehézségek ke-
zeléséről. A képzés végén egy kis „házi
feladatot” is kaptak a résztvevők, hogy
otthon továbbgondolhassák a tanultakat.
Eközben az animátorok a mértékletesség
erényével foglalkoztak. A téma elméle-
ti háttérét interaktív gyakorlatokkal és
játékokkal mélyítették el. Az alkalom
végén közös agapé, beszélgetés és ima
zárta a programot.

Szalézi munkatárs képzés

A fiatalok mellett a Szalézi Család felnőtt
tagjai is rendszeresen találkoznak, hogy
elmélyítsék ismereteiket és közösen fej-
lődjenek a szalézi lelkiiségben. A mun-
katársképző alkalmak általában minden
hónap utolsó szombatján zajlanak. A

Szombathely – ifjúsági képzés

képzések során a jelöltek nemcsak Don Bosco életéről és szolgálatáról tanulnak, hanem a mindennapi szalézi életbe is betekintést nyerhetnek. A tapasztalt munkatársak személyes történeteikkel és gyakorlati példákkal segítik a résztvevőket, hogy a képzés végére aktívan bekapcsolódhassanak az oratórium életébe. Külön öröm, hogy a szombathelyi közösség több munkatársa is jelen van ezeken az alkalmakon, így a résztvevők első kézből hallhatnak tapasztalatokról és jó gyakorlatokról. A rendszeres képzések lehetőséget biztosítanak minden érdeklődő számára, hogy elmélyüljenek a szalézi lelkiségben és aktív részesei legyenek egy összetartó közösségnek. ●

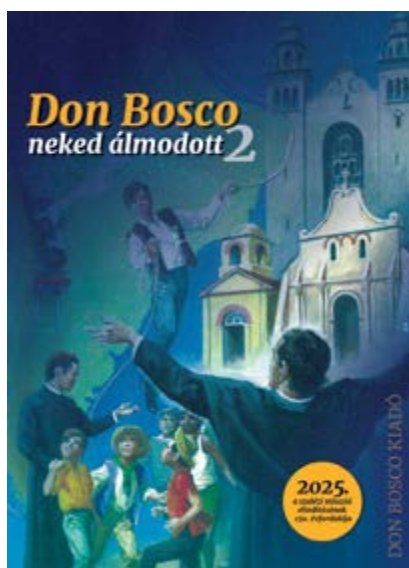

Munkatársi képzés Szombathelyen

Könyvajánló, Szabó Judit

A Don Bosco Kiadó ajánlata

Don Bosco neked álmódott 2.

A szalézi misszió elindításának 150. évfordulója alkalmából jelentette meg a Kiadó a Don Bosco neked álmódott második kötetét, amelyben Szentünk missziós álmait gyűjtöttük össze. Ezek az álmok később valóra is váltak fiai által, akiket először 1875. november 11-én bocsátott útjukra Argentína felé. Azóta 137 országban vannak jelen szalézi szerzetesek a világ öt kontinensén.

Don Bosco bizonyos álmai hangoskönyv formájában letölthetők a Kiadó weboldalról.

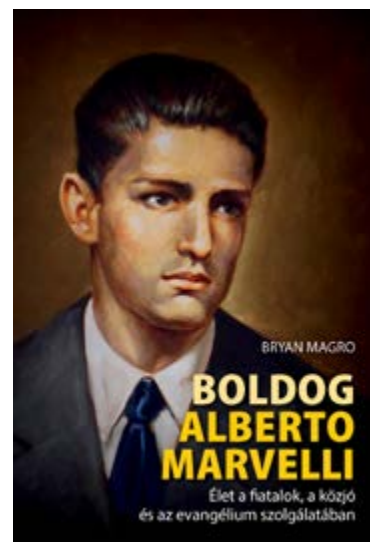
Ára: 2300 Ft

Bruno Ferrero SDB: Van ott fent valaki?

Bruno Ferrero atya, világszerte a legnépszerűbb szalézi író *Apró történetek a lélek számára* sorozatának NEGYEDIK kötete, új fordításban, új külsővel.

A kötet történetei édesapáknak és édesanyáknak, fiataloknak és régebb óta fiataloknak, hívőknek és keresőknek szólnak, egyszóval mindazoknak, akik szeretnének gondolkodni életéről, haláláról, szülőségről, barátságról, szépségről és Istenről. „Mert egy történet meghallgatása után már senki sem marad ugyanaz, mint előtte volt.” (B. F.)

Ára: 2200 Ft

Bryan Magro: Boldog Alberto Marvelli

Élet a fiatalok, a közjó és az evangélium szolgálatában

Alberto Marvelli (1918–1946) a rimini Don Bosco Oratórium növendéke volt. Az élet-szentség felé vezető utat kereste a családban és a munkájában egyaránt. Élete jó példája annak, hogy mit jelent Don Bosco céltudatos, elszánt, értékeket megélő és képviselő volt növendékének lenni.

Ő az első szalézi volt növendék, akit az Egyház a boldogok sorába emelt. Életpéldája inspiráló lehet minden mai fiatal számára az életszentségre való törekvés és a társadalmi felelősségvállalás útján.

A Don Bosco Kiadó és a magyarországi Don Bosco Volt növendékei és Barátai közös kiadványa. Ára: 2500 Ft

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373, e-mailben: donboscokiado@gmail.com és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

Remény a reménytelenségben

A Péter-Pál óvodánkban a téli szünet ideje alatt súlyos beázás történt. Az emeleti kis konyha helyiségben elrepedt a mosogató falicsap „törzse”. A melegvíz elöntötte az emeleten a folyosót, valamint a két csoportszoba parkettájának nagy részét, azonban a folyosó és a lépcsőház falaiban a párásodás, az irattárban pedig a penészedés is nagy kárt okozott.

A lefolyó víz a födémén keresztül az utcai épületszárny alsó szint-jét is teljesen eláztatta, a földszinten elsősorban az irodarészt, egy csoportszobát, ahol az álmennyezet egy része leszakadt, továbbá a tornaszobának egy részét, valamint a folyosókat.

A víz a járdán jelent meg, a homlokzaton folyt ki az ablakok fölé, így jutott el az információ hozzánk december 29-én, vasárnap délután. Az vízelzárás és áramtalanítás után – Kreisz Erikával és három technikai munkatársammal – öt óráig mertük a vizet, mentettük, ami menthető volt. Annyira kétségbeejtő volt a helyzet, hogy nem tudtunk mást tenni magunk megnyugtatójára, mint hogy ráhagyatkoztunk a Jóistenre: „Helyezzük magunkat Isten kezébe”, ahogy az idei mottónk szól. Azért tettük, amit tudtunk, minden mást a Jóisten kezébe helyeztünk.

A fenntartó részéről – amint lehetett – délután kijött Kőszeghi Balázs és Patai István és felmérték a helyzetet és a további teendőket. Ennek köszönhetően december 31-én délelőtt Bihari Nóra óvoda igazgatóval, a biztosító kárszakértőjével és Balázssal négy órán keresztül rögzítettük a károkat, amelyek sajnos bőven voltak.

Természetesen Nórival tájékoztattuk a szülőket, és az ő támogatásukkal sikerült megoldanunk, hogy két csoportnyi gyerek az óvodában, egy csoport az iskolában került elhelyezésre, a többiek pedig vállalták az otthonmaradást. Nekik különösen köszönjük ezt a támogatást.

Január másodikán az óvodai és iskolai dolgozókkal sikerült megvalósítanunk a költözést az iskolába, hála Pujcsev Mihály édesapának. Eközben a kivitelező (Totalhouse Hungary Kft) felmérte a felújítás lehetőségeit az óvodában, és ennek alapján már január 6-án el is kezdte a munkálatokat, amikor is – a munkavédelmi felelőssel egyeztetve – az óvoda részlegesen megnyitható. Ennek érdekében az óvoda dolgozói mindent megtettek, hogy lakhatóvá tegyék az épületet. Újév másnapjára megkértük a szülőket, hogy a gyermekek ru-háért jöjjenek be, akkor találkoztam Balogh Attila édesapával, aki felajánlotta a szakmai segítségét, ami által az épület felújítását egy olyan ember felügyeli, aki egyben szülői is, így külön biztosítékot ad számunkra, hogy a gyermekek olyan épületben tartózkodjanak majd, ami valóban biztonságos számukra. A visszaköltözés előtt többször is fertőtlenítettünk, takarítottunk.

A felújítás, helyreállítás, a tönkrement bútorok pótlása azóta is folytatódik a munkavédelmi felelős észrevételeinek figyelembe vételével. Köszönet Demeczky Péternek, aki folyamatosan felügyeli a munkálatokat a műszaki ellenőrként megbízott Balogh Attila édesapával.

A lefolyó víz a födémén keresztül az alsó szintet is eláztatta

Köszönöm, köszönjük az óvodai kollégák fáradhatatlan munkáját, a technikai dolgozóknak a sok plusz munkát, a fenntartónak a gyors és szakavatott segítségét, a szülőknek a támogatásukat, ami a pakolásokban, a mosásokban, a helyzet tolerálásában is megnyilvánult, valamint köszönjük a diákok befogadó hozzáállását.

Ezek a segítségek és maga az összefogás ténye jelzi, hogy KÖZÖSEN úrrá tudunk lenni a problémánkon, a Jóisten segítségével. Ez a szerencsétlen helyzet is élővé tudta tenni számunkra a jubileumi év mottóját, amit Ferenc pápa adott nekünk, a „Remény zarándokai” jelmondat-hoz kapcsolódva. ●

Mexikó nem csak a kábszer és a tequila hazája

Élő évvégi hagyományok

Berkeci Szabolcs testvér jelenleg éppen Mexikóban végzi a szalézi testvérképzést és amikor ideje engedi, hosszabb-rövidebb beszámolókat küld nekünk, amelyekben képet nyújt arról is, milyen az élete szalézi testvéreként Mexikóban.

„Csak nem ijesztgetni akarják az embereket a halállal?” – merült fel bennem a kérdés halottak napja előtt Mexikóban. A közintézményekben, sétálóutcákon, temetőkben, családokban, szalézi oratóriumokban és még sorolhatnánk, sorra jelennek meg a „holtak oltárai” az elhunytak fényképeivel és kedvenc ételleivel itálival, díszes női ruhába öltöztetett csontváz bábuk – eredetileg José Guadalupe Posada művész alkotása „Catrina” néven elterjesztve –, „cempasúchil” (fonetikusán ’szempaszúcsil’, ez náhuatl nyelven „húsvirág”, magyarul nagy büdöske, latinul *Tagetes erecta*) ríktó narancssárga virágtengere, csontvázjelmezbe bújt művészek stb. Magyar és európai római katolikus keresztényként először talán meghökkent, veszályos szinkretista vallás benyomását kelti, főleg ha a *Coco* című animációs film világok közti átjárásából indulunk ki. Ez a film is egy példa, hogy a cégeknek jó üzlet lehet a csontváz-koponyás termékek gyártása, ezt nem tagadhatjuk. Viszont ezen hagyomány szép népnevelő értéke után kutatva a szalézi körökben megtudtam, hogy a célja nem az ijesztgetés, hanem egy eleven, családias találkozás imádságban és egyéb teljesen emberi kifejezésekben az Egyház részei között. Az egyik a földi életben élő ’küzdő Egyház’, a másik a már elhunyt, de talán még az örök boldogságba be nem jutott lelkek közössége, a ’szenvédő Egyház’. Következtesen a teológiai formációt nyújtó Tlaquepaque-i Szalézi Felsőfokú Intézményben a holtak oltárára nem helyeztünk szentek képeit. Ahogy antropológiai tanulmányainkban hallhattuk, a halál egy pedagógus, hisz segít átértékelni az életünk elemeit, talán a végességet megélve jobban szeretni. Ez az ünnepkör egyfajta tudatosítása is ennek mind a gyerekek, mind a felnőttek számára.

„Guadalupe-i Szűz, hajnalcsillag, fekete szemek, barna bőr; az én Amerikai Szüzekém” – fejezi ki gyengéden egy ének a mexikói nép ájtatos hódolatát a Szűzanya iránt, aki 1531 decemberében Juan Diego bennszülöttnek

több alkalommal megjelent a Tepeyacombon (ma Mexikóvárosban található). A hivatalos egyházi ünnep december 12-ére esik, ez a negyedik megjelenés napja. Nem kevesebb mint 9 millió bennszülött megkeresztelkedését eredményezte Szent Juan Diego elbeszélése és a „tilma” nevű köpenyében csodálatosan beleégett, máig is megtekinthető Mária-kép, mely az agave kaktusz nem túl ellenálló rostjaiból készült, bombarobbánás, savas leöntés, tapogatások és 500 eltelt év ellenére is változatlanul fennáll. A csoda máig is érezteti utórezgéseit. Ezt fejezi ki a folytonosan nyitva álló, naponta több százrezek által látogatott kegyhely, sok helyen a legalább 46 napon át való rózsafüzéres felkészülés – Mária ruházatán megörökített 46 csillagnak megfelelően – családi házak, plébániák, de akár katolikus tulajdonban levő cégek udvarában. Nem mondom, hogy kellemes volt este 11-kor vagy hajnali 4-kor tűzijátékokra ébredni a december 12-i ünnep előtti napokban, de elviseltem a népi áhítat és öröm kifejezésének tudatában.

A Guadalupe-i Szűz

December 16. és 24. között megelevenedik Mexikóban a Szent Család hajlékkeresése. A „Las Posadas” (fonetikusán ’lász poszadász’, „a fogadók”) egy népi hagyomány, Latin-Amerika más országaiban is ez időben. Eredete a gyarmatosítás korszakára nyúlik vissza, amikor a spanyol misszionáriusok az őslakos gyakorlatokat igazították Jézus születésének történetéhez. A szerzetesestestvérek megalkottak egy körmenetekkel, énekekkel és imádságokkal tarkított vallásos hagyományt a betlehemi szálláskeresés utánzására. Egy-egy „Posada” alkalmával megjelenítik a zarándok Máriát és Józsefet szentképek, szobrok, vagy élő személyek segítségével és énekelve vonulnak házról házra egy ko-reográfia szerint, míg a „petición de posada” azaz a „hajlékkérés” el nem éri az eredményt. Jelentéséhez társulnak a vendégszereket, nagylelkűség, felebaráti szeretet erényei. A vallás és a népi hagyomány nagyon szerves ötvözése Mexikóban kiemelten működik, ennek példája, hogy a „posada” keretében egyéb ünnepi elemeket is beépítenek a családiasság erősítésére, úgy mint hagyományos zene (pl. Mariachi), tájjellegű ételek és a hagyományos „piñata”-törés (fonetikusán ’pinyátá’). Ez utóbbi egy eredetileg mexikói kolostorban katekizmus célból kidolgozott, csillag alakú, manapság erős kartonból készült, a hét főbűnnek megfelelően hét hegygyel ellátott, édességet tartalmazó, felfüggeszthető figura, melyet bekötött szemmel, versike kíséretében igyekeznek bottal összetörni, ábrázolva a bűn leküzdése után felszabaduló édes élményt. A Mexikó-Guadalajara Krisztus Király és Mária, a Keresztények Segítségére Szalézi Tartomány (MEG) apraja-nagyja – közel 130 szalézi szerzetes – egy „Posada” keretében gyűlt össze 2024-ben együtt ünnepelni és megajándékozni egymást jelenlétükkel, sportolással, énekléssel, imádsággal, szeretetvendégséggel, házanként ajándékatadás-sal és miegymással. Ugyanígy a közösségünk szintjén is ezen ünnepkör keretében hívtuk össze szalézi munkatársainkat, jötevőinket, animátorainkat. ●

Nehézségek a megfelelés útján

Minden hívő szülő és pedagógus félelme, hogy azok az értékek, amelyeket igyekeztek a gyermekeknek, fiataloknak átadni, beépülnek/beépültek-e gondolkodásukba, ítéleteikbe, viselkedésükbe. Életük során majd felvállalják-e keresztény hitüket életvezetésükkel, különféle vállalásaikkal, családalapításukkal, ítéleteikkel, véleményformálásukkal.

A 2022-es népszámlálási adatok elemzését áttekintve egy szomorú és talán legtöbbünk által is feltételezett, tapasztalt megállapítás, hogy a gyermekek és fiatalok körében a kb. 3 millióból csak harmaduk vállalta fel, hogy keresztény: 1 026 998 fő (ebből a felénél kicsit nagyobb hányad vallotta magát katolikusnak). A megkérdezettek száma 2001-ben még közel 4 millió 30 év alatti gyermek és fiatal volt és kereszténynek több mint 50 %-a vallotta magát. Ennek okai részben demográfiai csökkenésre, vagy az erre vonatkozó kérdés/kérdések ki nem töltésére vezethetők vissza, illetve lehetnek a válaszadók azon meggyőződésére utaló okok is, hogy ehhez senkinek semmi köze, de az okok között ott van a vallásosság csökkenése is. Különösen elgondolkodtatóak ezek az adatok azokban az esetekben, amikor a gyerek helyett – életkorukból adódóan – a szülők töltötték ki a kérdőívet, és így az ő vallásosságuk felvállalása vagy fel nem vállalása jelenik meg (ezek száma nem ismert). A fiatalok válaszai már feltételezhetően a saját véleményeiket tükrözik, de erre utaló számadatot nem találtam.

Kérdezhetjük, hogy mik lehetnek az okok. Részben a hívő családok számának csökkenése, ami több történelmi okra is visszavezethető. Így az Egyház üldözése, sokszor a vallásos emberek ellehetetlenítése, hátrányba kerülése. A több generációt is érintő félelem, később pedig a tudománytalannak is beállított vallásosság hatása a családok jelentős részében oda vezetett, hogy gyermekeik szinte egyáltalán nem, vagy csak a tanulmányaik során hallottak hitről, vallásgyakorlásról, de azt is az adott tanár szemüvegén keresztül. Azok a családok, akik mindvégig fel merték vállalni hitüket és gyakorolták is, ezeket a sorokat olvasva joggal mondhatják, hogy mi mindent elkövettünk és most értetlenül állunk gyermekünk/tanítványunk hitünket elutasító magatartása, életmódja előtt. E jelenség lehet életkori lázadásból fakadó, amikor értékrendünk-től eltérő mozgalmak a gyermekben/fiatalban káoszt okoznak, és vagy valami ellen, vagy valami mellett áll ki. Amennyiben ezek a mozgalmak erőszakosan lépnek fel, akkor az addigi normákat, szabályokat átlépve ellenérzést, és gyakran a szeretett környezet, barátok elleni lázadást is okozhatják. Mindkét fajta lázadás zűrzavaros gondolatokat, elméleteket, identitást válthat ki. Mindenki a saját igazában hisz, mindenki a másikat tartja maradinak, megtevesztettnek, elvetendőnek, megszűnésre megérettnek.

Természetesen nem a hitünk pesszimista jövőképét kívánom felvázolni, hiszen az adatokból kitűnik az is, hogy egy erős ellenszélben sokan vállalták értékrendjük alapját, a hitüket. Mire utal mindez? Van egy fontos viszonyítási pontjuk. Ez a keresztények esetében Jézus. Tudatosan vállalják és elfogadják tanítását, példaadását. Sokan tekintenek mintaként egy-egy szent vagy boldog a mai feltételek között is követhető életpéldájára. Nekünk, szülőknek,

nevelőknek ez is egy lehetőség a kezünkben, hogy a ránk bízottakat megerősítsük hitükben, rámutassunk arra, hogy a jövőben is működő, egy hétköznapi ember életébe is beépíthető mintát adnak. Számunkra Don Bosco életpéldája, a megelőző nevelés egyetemes értékeit megfogalmazó és gyakorló életútja bizonyítja a megvalósíthatóságot és a jövőbe mutatót a jelen gyakorlat mindennapjaiban keresztül. Sokunk meggyőződése és tapasztalata is, hogy Don Bosco szava hatásos volt, mert benne Isten szólt álmain, tanulmányain, a Szentírásán, imáin és megélt tapasztalatain, a fiúkkal való találkozásokon keresztül. Mit akar megosztani?

„A csend és az imádság majd hozzájárul Isten nagyobb dicsőségéhez. Azonban sosem vagyok inaktív. Mindenkiel kedvesnek kell lenni, hogy sok mindent lehessen véghezvinni. Összességében minden rendben. Vannak dolgok, amik rosszabbul mennek, és vannak folyamatos problémák, de ezek is mind hasznosak. Csend, ima, semmi zaj.” „A próbatételek megtanítanak arra, hogyan válasszuk szét az aranyat a salaktól. Állandó megpróbáltatásokkal nézünk szembe, de Isten mindig megsegít minket. [...] Isten sokféleleképpen tud megjutalmazni minket, különösen, ha a munka Isten nagyobb dicsőségét szolgálja.” (Braidó, 2021., 160–161.)

Egy-egy szent – a mi esetünkben Don Bosco – életpéldáján keresztül gyermekeinkkel/fiatal barátainkkal azt is meg kell értetnünk, hogy a nehézségek az élet velejárói és egyben tanulási és tapasztalási lehetőségek is. Meg kell mutatnunk és értetnünk, hogy csak rajtunk múlik, kinek akarunk megfelelni. ●

Felhasznált irodalom

Korponai Gábor (2023): 1 millió gyermek és fiatal vallotta kereszténynek magát Magyarországon. forrás:

<https://777blog.hu/2023/09/29/1-millio-gyermek-es-fiatal-vallotta-keresztenynek-magat-magyarorszagon> (letöltés ideje: 2025. február 10.)

Pietro Braidó (2021): Don Bosco megelőző módszere. Megelőzni, nem megtorolni. Don Bosco Kiadó, Budapest

A kazincbarcikai oratórium

A kazincbarcikai oratórium animátorai és gyermekei sosem unatkoznak, legálábbis az elmúlt időszak naptári lapjai ezt bizonyítják. Sűrűn voltak programjaink, és még sűrűbben felkészülési alkalmak, de az esetleges akadályokat együtt mindig könnyebben vettük, s közben bizony azért jól is szórakoztunk! Nézzük, mennyi minden is történt velünk pontosan!

Nemrég alakult *Hangvarázs* együttesünk tovább szórakoztatta a legapróbbakat. Sikerként eljutnunk több óvodába is, ahol iskoláskorú oratoristáink segítségével egy kis jókedvet vittünk az ovisok mindennapjaiba. Az óvodán kívül pedig családi programokon is szerepelt a lelkes kis csapat, sok örömet okozva a résztvevőknek.

Több ifi estet is megszervezett a helyi szalézi közösség, amelyre szeretettel várták az animátorokat, segítőkét és nagyobb fiatalokat. A közös időtöltés nemcsak kikapcsolódást jelentett, hanem segített erősebb közösséggé formálódni, közelebb hozva egymáshoz mindannyiunkat.

Tanulás és fejlődés mindenki számára fontos cél, de különösen kiemelkedő egy olyan közösségben, ahol gyermekek nevelésével foglalkozunk. Az elmúlt hónapokban több animátorképzési alkalmon vehettünk részt, ahol a szalézi szellemiségben és tapasztaltabb animátorok útmutatásával bővíthettük tudásunkat. Január 19-én pedig a SZALIM Roadshow is ellátogatott hozzánk, hogy új lendületet adjon munkánknak.

A karácsonyi időszak rengeteg lehetőséget és elfoglaltságot tartogatott számunkra. December elején Mikulás-váró programokat szerveztünk: a csarnokban a hittanos gyerekeket vártuk szerte a városból, míg az oratóriumi gyerekek számára a rendházban tartottuk meg az eseményt. A Mikulás igen bőkezű volt, de a sok ajándéknál is fontosabbak maradnak a vidám pillanatok, amelyekkel gazdagodtunk.

Az ünnepi készülődés részeként két alkalommal is közösen énekeltünk: először az intézményi karácsonyi koncerten, majd a Szent Család-templomban megrendezett karácsonyi hangversenyen. A mintegy 80–100 fellépő között nemcsak kazincbarcikai oratoristák, hanem sajkó-kazai, balajti

fiatalok, a Gaudium Kamarakórus és a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium kórusa is szerepelt. Az összefogás és az együtt megélt élmények tették igazán különlegessé ezt az eseményt.

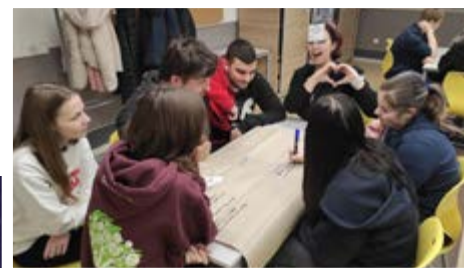
Oratóriumunk aktívan részt vett a templomi ünnepi műsorokban is: közreműködünk az egyik adventi gyertyagyújtáson és a karácsonyi műsor alkalmával is, sok szép, illetve megható pillanatot okozva ezzel a kedves híveknek, akik szívesen fogadták a gyerekek igényes, tartalmas előadásait.

A számos műsor és fellépés után kellett egy kis lazítás is: a gyerekeket karácsonyi oratórium várta az ünnepek előtt mézeskalács díszítéssel és játékos együttléttel, a fiatalok pedig animátor karácsonyt tartottak, ahol közösen díszítették fel fenyőfájukat és meg is ajándékozták egymást néhány aprósággal. Nemcsak helyi szinten, hanem országos eseményeken is képviseltettük magunkat. November 23-án többen részt vettünk Budapesten a Forrásponton, ahonnan lelkieg feltöltődve és rengeteg pozitív élménnyel tértünk haza. Adventi lelki napokra is több animátorunk, illetve fiatalunk látogatott el, így elmélyülve a hitben egy kis lelki felfrissülésre és kikapcsolódásra találva alkalmat. Külön megtiszteltetés volt számunkra, hogy Gábor atya tartományfőnöki beiktatásán is részt vehettünk, ahol zenei szolgálattal tettük ünnepélyesebbé az eseményt.

Olyan jó kis csapat jött össze, hogy többen csatlakoztak február 1-én a tartományi Don

Bosco ünnep miséjének zenei szolgálatához is Nyergesújfalun, így újra együtt zenélhettünk a nyergesi templomban. Ezen az ünnepen is fellépett oratóriumunk, ahol a fiatalok és a gyerekek hatalmas lelkesedéssel, közösen készültek egy kis műsorral. Reméljük, hogy kis színdarabunk valóban átadta az üzenetet, melyet közvetíteni szeretnénk volna. Szerencsére sokan illették dicsérő szavakkal, úgyhogy ebben bízva térhettünk haza ismét, talán kissé fáradtan, de annál boldogabban.

A következő időszakban sem lassítottunk! Február 7-én újra megrendezték talpraesett fiataljaink a Szalézi Wifit a Don Bosco Sportközpontban, amelyen rengeteg játék, kihívás és közös élmény várt a gyerekekre és fiatalokra. A program ismét nagy sikert aratott, és egy újabb emlékezetes pillanattal gazdagított minket és a rengeteg résztvevőt is. Elmúlt három hónapunk összegzésének leírásába is belefáradtam, ám ez mindig megerősíti bennem a gondolatot: milyen jó is a Kazincbarcikai Don Bosco Oratórium tagjának lenni! Itt nemcsak programokat szervezünk, hanem egy olyan közösséget építünk, amely támogat, megtart és otthont ad mindannyiunknak – egy hely, ahol valóban lehorgonyozhatunk a reményben. ●

Animátorképzés és fellépés a tartományi Don Bosco ünnepen

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

KAZINCBARCIKA

Fotókiállítás nyílt a Magyar Kurír fotóiból – Kazincbarcikán Szalézi Szent Ferenc ünnepnapján, január 24-én nyílt meg a „Szent pillantással” című tárlat a Magyar Kurír fotói, Merényi Zita és Lambert Attila munkáiból. Az Egyházunk színeibe és gazdagságába betekintést nyújtó ötven felvétel február végéig volt látható a kazincbarcikai Don Bosco Sportközpontban.

A kiállítás a szalézi rend meghívására érkezett Kazincbarcikára. A megnyitót január 24-én, Szalézi Szent Ferenc emléknapján tartották, aki nemcsak a szalézi rend névadója, védőszentje, hanem az írók és az újságírók védőszentje is. Az egybegyűlteket köszöntve Ábrahám Béla rendházigazgató erre hívta fel a figyelmet. A megnyitón Vitális Gábor szalézi atya, a Magyar Szalézi Tartomány frissen beiktatott tartományfőnöke azt fogalmazta meg: tíz év fotóit látjuk, ami a Magyar Kurír és Egyházunk életének töredéke csupán, de ez a tíz év azt mutatja, hogyan lüktet, mennyi értékét képvisel Egyházunk, mennyi lélek van benne a nehézségek ellenére is. A kép az is visszatükrözik, mi a Magyar Kurír szolgálata, és ezt milyen lélekkel teszik.

Kuzmányi István, a Magyar Kurír igazgató-főszerkesztője szerint sokszor ránk települ, hogy borongósan tekintünk életünkre, Egyházunkra. Ahogyan a nyomasztó, ködös, szürke napok után egyszer csak kisüt a nap – ezt élhettük meg ma is – úgy mutatnak rá a fényre, színre, gazdagságra Egyházunkban ezek a fényképek.

A tárlat kazincbarcikai megszervezése Tóth Péter szalézi szerzetes ötlete volt. Neki köszönhető, hogy a felmerült ötletből gyorsan valóság lett – köszönte meg a fiatal iskolaelkész munkáját Ábrahám Béla atya.

Forrás: Magyar Kurír

Szalézi advent Kazincbarcikán

Igazi zenés varázslatban volt részük mindazoknak, akik december 17-én délután ellátogattak a kazincbarcikai Don Bosco Sportközpontban megtartott Szalézi advent elnevezésű karácsonyi műsorra.

Kezdeként együtt énekelt egy

szalézi növendékekből, felnőttekből, régebb óta fiatalokból összeállt nyolcvan fős kórus Fülöp Tibor testvér vezetésével.

Ezt követően Ábrahám Béla rendházigazgató atya átadta a tavaly alapított Életmű Díjakat az egyházközséghez és/vagy a szaléziahhoz régóta elkötelezett kitüntetetteknek.

Idén hárman voltak a díjazottak:

Begov Ferencné Katalin szalézi munkatárs, Molnárné Marczis Erzsébet, a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium nyugdíjas pedagógusa és Binó Imre, aki nem tudott ugyan jelen lenni, de az érdemeiből ez mit sem von le.

Az estét a Bojtorján együttes koncertje tette teljessé és egyúttal zárta le.

dbsk.hu

A Magyar Kurír csapata és a vendéglátó szaléziai

SZALÉZI SZENT FERENC GIMNÁZIUM

Az ünnep fényében – A Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban egyhetes programsorozattal idézték meg az iskola névadóját és a szalézi rend alapítóját, Bosco Szent Jánost. Az ünnepi hét záró mozzanata volt a január 24-én tartott Szalézi Szent Ferenc-émléknapi. Ünnepeink fontos része a szentmise, amely most sem maradhatott el. Az eseményt az egy hónapja kinevezett tartományfőnök, Vitális Gábor atya celebrálta. A megjelenteket Ábrahám Béla, szalézi rendházigazgató köszöntötte. Külön köszönését fejezte ki Vitális Gábor tartományfőnöknek, Kuzmányi István állandó diakónusnak, a Magyar Kurír igazgató-főszerkesztőjének, Koblenz Attilának, a SZIF képviselőjének, Szitka Péternek, Kazincbarcika polgármesterének és Seszták Ottonnak, Sajóivánka polgármesterének.

Ábrahám Béla atya itt hirdette ki a Don Bosco-verseny eredményét is, gratulálva a torinói jutalomútban részesülő csapatoknak. A szentmise után következett a Szalézi Gála, amelynek mottója „Egy álom, egy ígért, a jövő”. Egy ilyen színvonalas, sokféle produkciót felvonultató gála reflektorfényében mindig a fellépők állnak. Ők a főszereplői az előadásnak. Azonban a függönyök mögött sokak segítő munkája is kell a végső sikerhez. Ebben a legfontosabb feladat Farkas Barbara tanárnőre, a gála főszervezőjére hárult, akinek igazgató úr virágcsokorral köszöntötte meg tevékenységét.

<https://szalezigimi.hu>

Szalézi Szent Ferenc Szavalóverseny –

A Szalézi Hét egyik állandó eseménye a Szalézi Szent Ferenc Szavalóverseny, melyet január 21-én rendeztek meg a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban az iskola név-

A Szalézi Szent Ferenc szavalóverseny legjobbjai

adójának emlékére. Idén is szép, meghatározó, különleges szavalatokkal álltak a zsűri elé a versenyzők.

A 11–12. évfolyamon első helyezett lett Fehér Petra Regina, a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium 12.B osztályos tanulója (felkészítő: Vassné Szokircsák Diána). Különdíjban részesült: Ivády Dominika Csilla. A 9–10. évfolyamon első helyezett lett Szántó Tibor, a Don Bosco Általános Iskola, Szakképző Iskola, Technikum, Gimnázium és Kollégium 2/10/c osztályos tanulója. Különdíjas lett ebben a kategóriában Lázi Kristóf, a Don Bosco Általános Iskola, Szakképző Iskola, Technikum, Gimnázium és Kollégium 2/10/c osztályos tanulója, aki egy saját maga költötte verssel szerepelt.

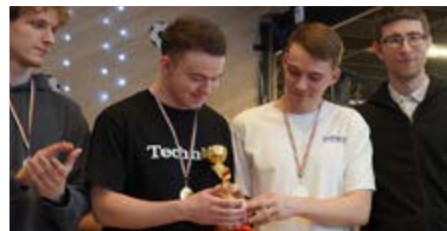
www.facebook.com

ÓBUDA

XIV. Don Bosco csocsóbajnokság – Idén tizennegyedik alkalommal került megrendezésre a Don Bosco csocsóbajnokság Óbudán, a Don Bosco Községi Házban. A bajnokságon résztvevő 64 versenyző az ország több pontjáról érkezett. Természetesen lelkes szurkolókból sem volt hiány, így mindenkivel együtt közel 100-an gyűltünk össze a Havasi József aulában.

A program egy megnyitóval indult, ahol Csány Péter atya lelki útmutatóját hallhattuk, valamint a napra vonatkozó legfontosabb információk és a játékszabályok is elhangoztak.

A csapatok három korcsoportban mérköztek meg egymással. A mérkőzések egy-egy asztalon zajlottak. Azokat, akik épp nem játszottak, a Margit mama bárban várták két izgalmas játékkal: egy bingóval és egy olyan feladattal, amiben elrejtett Don Bosco idézeteket kellett megtalálni. A feladatokat kitöltők nyereményben részesültek. Természetesen társasjátékozásra és kötetlen beszélgetésre is volt lehetőség. Dél előtt a csoportmérkőzések voltak, ezeken a mérkőzéseken még senki nem esett ki. Délben a templomba mentünk, ahol Pali atya osztott meg velünk néhány történetet Don Bosco életéről, majd elimádkoztuk az Úrangyala imádságot. Az ebédszünetet követően vette kezdetét a kieséses szakasz, amit az elődöntők és a döntők követtek. A nap eredményhirdetéssel ért véget, a dobogós helyezettek érmet kaptak, az első helyezettek pedig a kupát is elvihették magukkal. Idén gyerek és ifi

A csocsóbajnokság győztesei

kategóriában is Kazincbarcikára került a kupa, míg a felnőtteknél a Salesianum volt és jelenlegi kollégistáinak sikerült megszerezni az első helyet.

Gratulálunk a győzteseknek! Jövőre is várunk mindenkit!

Stark Eszter Anna

SZENT PÉTER ÉS PÁL SZALÉZI ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA

Don Bosco ünnepünk – Az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola ebben a tanévben is nagy erővel és örömmel készült Don Bosco ünnepére. A szép közösségi alkalomra január 31-én került sor. Reggel 8 órától a szalézi lelkesedés kápolnájában szentmisén vett részt az intézmény apraja-nagyja. Felejthetetlen ajándék volt mindannyiunk számára, hogy először köszönthettük körünkben az újonnan kinevezett tartományfőnököt, Vitális Gábor atyát, aki szintén örült a velünk való találkozásnak és nagyszerű prédikációval tartotta éberen a figyelmünket. A folytatás már az iskola díszbe öltöztetett tornatermében volt, ahol Gábor atya a fél 11-kor kezdődő Don Bosco Gálán is megtisztelt minket jelenlétével. A tehetséges fellépők sokféle műsorszámot vittek színpadra: hallhattunk hárfajátékot, köszöntő és nevetető költeményt, dicsőítő kórus énekeit – Don Boschoz kapcsolódó zenei idézetekkel, filmzenét, láthattunk népi gyermekjátékokat. Már hagyománnyá vált, hogy az ötödik évfo-

lyam diákjai alkalmi társulatként lépnek színpadra, így volt ez most is. Nem véletlen, hogy a szalézi rend alapítójáról szóló színdarab volt a záró műsorszám, hiszen ezzel fejezzük ki leginkább az ünnepi gála lényegét, s koronázzuk meg együttlétünket. A Grigio című – Török László drámatanár által rendezett – történet Bosco Szent János titokzatos védelmezőjéről, a Szürke nevet viselő kutyáról szólt. Két osztály lelkes gyermekei és

Számalkos diákok az óbudai Segítő Szűz Mária kápolnában

Don Bosco ünnep a Péter-Pálban

osztályfőnökei álltak színpadra, hatalmas sikert aratva. A gálaműsort kétszer láthatta a közönség: délelőtt a diákok és tanárok, az iskola által meghívott vendégek, délután pedig a szülők és hozzátartozók tapsolhattak a szereplőknek.

Ahogy máskor is, ráadás műsorszámmal készültek a pedagógusok: a tanári énekkel, ami szintén elmaradhatatlan.

Nagyon szép, lelkesítő, igazi örömműnep volt az idei gála is. Hála ezért a Jóistennek és minden felkészítő tanárnak, szereplőknek, szervezőnek, s a hálás közönségnek.

Madák Melinda

ÚJBUDA

META-DON BOSCO TECHNIKUM ÉS SZAKGIMNÁZIUM

Ünnep, az élet veled ünnep – „Ó-ó-ó....

Don Bosco” Biztos vagyok benne, hogy többen is énekelve olvasták az első mondatot, sőt, még a tapsot is hallották közben. Nem véletlenül, hiszen ez a dal mindig elhangzik, ha szalézi ünnepen vagyunk. Január 31-én A META-Don Bosco- és a SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium kilencedikes diákjai Bosco

Szent János emléknapjának alkalmából egy tartalmas, élményekben gazdag napot töltöttek az óbudai Don Bosco Közösségi Házban. A nap „házigazdája” Kovács Sándor atya volt, akivel nemcsak focizni és pingpongozni jó, de a kvizekben is otthon van. A két osztály együtt kezdte és zárta a napot, a sportos programok után Csány Péter atyával is találkozhattak, aki tanúságtétele mellett a kamaszkoráról is mesélt a diákoknak. A beszélgetés után az osztályok néhány fős csapatokká alakultak és kezdetét vette a Don Bosco kvíz. Mindkét osztály legjobbjai értékes nyereményekkel gazdagodhattak. Ezután Andrásfalvy János atya tartott szentmisét a templomban, majd egy közös pizzázással zárult a nap. Mindez az egymásra figyelés, a kapcsolódás és a vidámság jegyében, ahogy az Don Boscóhoz illik.

Lánczos Ágnes

SZÁMALK-SZALÉZI TECHNIKUM ÉS SZAKGIMNÁZIUM

2024/2025 tél – Az adventi időszak ismét különleges hangulatban telt iskolánkban, hiszen a hagyományos karácsonyi készülődés, az ünnepi gyertyagyújtás és közös teázások mellett a leendő 9. évfolyamos diákjainkat és szüleiket vártuk nyílt napjainkon, hogy bemutatkozzunk és megmutassuk nekik azokat az izgalmas lehetőségeket, melyek iskolánkban várnak rájuk. Hatalmas érdeklődés mellett nyitottuk ki kapuinkat, a két meghirdetett időpont szinte napok alatt betelt és örömmel tapasztaltuk, hogy ugyanolyan kíváncsi érdeklődéssel jöttek megnézni az iskolát, mint ahogyan mi vártuk őket. Reméljük, hogy a lelkes fogadtatás és a szakmai bemutatkozás kellő bizalmat ébresztett az iskolaválasztáshoz! Annál is inkább, hiszen a 2025/2026. tanévre kibővítettük a portfóliónkat és már informatikai rendszer- és alkalmazás-üzemeltető technikus képzésre is jelentkezhetnek 9. évfolyamra! Januárban pedig lezártuk az

Metások az óbudai Don Bosco Közösségi Házban

első olyan félévet, melyben már a szeptemberben elindult 9. évfolyam szoftverfejlesztő és tesztelő technikai osztályát is értékelhettük. Büszkén kijelenthetjük, hogy sikeres volt az együttműködés, az osztály átlaga 4,33 lett!

De nem csak a „kicsik”, hanem a 13. évfolyam is remekelt: 228 tanuló tett sikeres ágazati vizsgát. Gratulálunk az eredményekhez! Január 31-én a hagyományoknak megfelelően a szalézi rend alapítója, Bosco Szent János emléknapját ünnepeltük, melynek keretei között az Óbudai Szalézi Rendházat látogatták meg a gyerekek, ahol a szalézi hagyományoknak megfelelően az oratóriumban focizhattak, csocsózhattak, biliárdozhattak, pingpongozhattak közösen, majd egy Don Bosco életéhez és munkásságához kapcsolódó vetélkedőn vettek részt. Az aktívabb program lezárását szentmisével és közös ebéddel ünnepelték meg. Február elején pedig egy rendkívül tartalmas pályaorientációs napot szerveztünk diákjainknak, ahol minden évfolyam és minden szak képviseltette magát. Izgalmas előadásokat, beszámolókat hallgathattak meg a már szakmában dolgozó szakemberektől, korábban nálunk végzett diákoktól, beülhettek társszakmák bemutatóira és kipróbálhatták magukat más képzések workshopjain is.

Örömmel jelentjük, hogy az idei Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen grafikus diákjaink ismét remekül szerepeltek! Többen továbbjutottak az előválogatón, a

Hosszú évtizedek óta először volt házszentelés a Clarisseumban

Magyar Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében lezajló döntőnek pedig idén is iskolánk ad majd otthont. Megnyitottuk online jelentkezési felületünket a 13. évfolyamra is, a 2025/2026. tanévre tíz szakma közül választhatnak az érdeklődők nappali és felnőttképzési tagozaton. Mindenkit szeretettel várunk!

Révész Angéla

CLARISSEUM

Évkezdett a Clarisseumban – Mozgalmas karácsonyi időszakot élt meg templomi közösségünk, amelyben a közös ünneplések szívme

lengető meghittségben teltek el. A Clarisseum főépülete is már régóta a birtokunkban van, és Vízkereszt ünnepén meg is történt annak megszentelése. Súlyos évtizedek óta talán először... Imádkoztunk, kértük a Jóisten irgalmas megbocsátását minden ott történt dologért, minden ott megfordult személyért!

Az új esztendő elhozta a szentévi áldott lehetőségeket is. Kis közösségünkben minden hónap 13. napján tartunk külön imádságot a Szentév lelkületében. Januárban rózsafüzér volt, februárban Öröm Útja. Lesz még más is (vesperás, szentségimádás, Taizé-i imaóra, keresztút...), igyekszünk több imaformát megélni, nyitottá válni a Szentév kegyelmeire.

Január 25-én ismét megüztük Mária és József menyegzőjét. Sokan voltunk, örömmel hallgattuk Baco Marika és Mischinger Ádám tanúságtételét. Felszínre került, hogy Isten mennyire tudja – és akarja – vezetni azokat, akik bíznak Benne. Ez nem mindig könnyű, de „kifizetődik”, ha Rá hagyatkozunk. Ezen alkalomra felkért testvérek mindig kapnak egy kis Szent József szobrot (képet), hogy ez a bízó magatartás a Szent Család fejének példája szerint megvalósulhasson életünkben.

P. Márkus Zoltán SDB

Pásztorjáték Újpest-Megyeren

ÚJPEST-MEGYER

Ünnepi készülődés – December 21-én egy szép adventi lelki esttel készülhettünk fel a karácsonyra. Meghívott vendég előadók

Kovács Sándor szalézi atya volt, aki gondolataival segített elmélyülni karácsony misztériumában. Az adventi időben, a karácsonyra készülve plébániánkon – még néhai Nagy Ferenc atya kezdeményezésére – már hagyománnyá vált a „Szállást keres a Szent Család” ájtatosság végzése. Ebben az évben is, december 15-től 23-ig a reggeli roráték után a Szent Család képe előtt összegyűlve közösen imádkoztunk és énekeltünk.

Minden nap más és más család vitte haza és fogadta otthonába a Szent Család képét. December 22-én délután Savio atya vezetésével fiataljaink elmentek a Fóti úti idősek otthonába, hogy előadják a pásztorjátékot az ott lakóknak. Az előadás végére a meghatottság és az öröm tükröződött a nénik, bácsik szemében, de ez az öröm ott volt a gyerekek szívében is, hiszen megszületett Jézus az idősek otthonában is.

Plébániánkon minden évben, december 24-én délután 4 órakor nagy érdeklődéssel várjuk a pásztorjátékot, amire a fiatalok hosszú időn át, lelkesen készülnek. Kis előadásuk egyszer sem ugyanaz. A szereplők változnak, illetve a rendezők által mindig meg jelenik valami új a díszletben, a jelmezekben, és az énekekben. Ez idén is így volt. A fiatalok mostani előadása különösen nagy sikert aratott. Köszönjük mindenkinek, akik bármilyen módon részt vettek benne, ezzel nagy örömet okoztak kicsiknek, nagyoknak!

Tóthné Hencz Györgyi

Oltárszentelés Nyergesújfalun

NYERGESÚJFALU

Hittanos zárándoklat Bakonybélbe – Rendhagyó zárándoklatot szerveztek január 2-án Vitális Gábor atyával a hitoktatók a bajóti és a nyergesújfalui hittanos gyerekek számára Bakonybélbe. A ködös, zúsmarás bakenyi utakon átjutva Bakonybélben ragyogó napsütéses idő várt minket. Már odaérkezéskor egy érdekességre bukkantunk, hiszen egy élő számmal és bárányokkal megjelenített betlehemhez értünk. Megtekintettük az ott lévő bencés monostort a templomtól kezdve az arborétumon át és a labirintust is végigjártuk. Ezután igazi lelki élmény volt együtt imádkozni a napközi imaórát a bencés szerzetesekkel, belecsöppenne az énekes zsoltosma imádságukba.

Délután megkóstoltunk néhány monostori terméket: bazsalikomos csokoládét, alma-homoktövis, csipkebogyó lekvárt, bodzaszörpöt. Gyalogos zárándoklattal folytattuk a napot a Borostyán-kúthoz, ahol ezer évvel ezelőtt Szent Gellért és Szent Günther is remetéskedett.

A napunk valódi zárándoklat volt, hiszen nemcsak a szemünket, de szívünket is gazdagítottuk. Mélyült a kapcsolatunk a nap folyamán Istennel: induláskor erőt, lelkese-dést kértünk a naphoz, míg a nap végén pedig hálaadásunkat fejeztük ki, megismertük az ott élő szerzetesek lakóhelyét, közösen imádkozva velük együtt rátaláltunk a csend fontosságára. Mélyült a kapcsolatunk egymással: barátságok születtek, közös beszélgetésekkel, játékkal, viccelődésekkel volt teljes a napunk. És mélyült a kapcsolatunk önmagunkkal is, hiszen megtanultuk a másakra figyelmet, a türelmet, lemondást, alázatot, csendet, odafigyelést értékként kezelni magunkban.

Bakonyi Loretta

Nyergesújfalui és bajóti hittanosok zárándoklata Bakonybélbe

Oltárszentelés Jézus Krisztus szeretetével

– Nem mindennapi eseménynek lehetnek a tanúi a nyergesújfalui hívek január 5-én, a 10.30-kor kezdődő szentmisében: Martos Levente Balázs, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke felszentelte az új oltárt és megáldotta a felújított szentélyt. Ez az utolsó állomása azoknak a többéves felújítási munkálatoknak, melyek során teljesen megújult a templom szentélye – a szentségi oltártól kezdve az oltárkép restaurálásán át a padlóburkolatig, a szentély berendezése is megújult és végül elkészült az új miséző oltár is.

Az oltárszentelő szentmise kezdetén Vitális Gábor plébános, nemrégiben kinevezett szalézi tartományfőnök köszöntötte a megjelenteket, valamint a főcelebráns Martos Levente Balázs püspök atyát. Rámutatott, hogy egy közösség életében számtalan ünnep létezik, de az egyik legszebb, amikor a templom gazdagodik. „Hálát adunk azért, hogy ez a közösség meg tudta ezt valósítani – emelte ki Gábor atya –, a szentélyt felújítani és így gazdagabbá tenni. Minden innen, az oltártól indul, és ide érkezik. A szeretetünk is innen kell, hogy induljon egymás felé és tudjuk azt fogadni Krisztustól. A püspök jelenléte krisztusi jelenlét, apostoli jelenlét közöttük, köszönjük püspök atyának, hogy eljött közénk és Jézus Krisztus szeretetét hozva megáldja ezt az oltárt.”

Az oltárszentelési szertartás a szentbeszéd után következett, amely során a 2013-ban boldoggá avatott Sándor István szalézi testvér, vértanú csontereklyéjét, akinek az arcképe a szentély oldalán levő üvegablakon van megjelenítve, behelyezték az új oltárba. Miután a püspök a szent krizmával és az olajjal megkenste az oltárt, tömjént szórt az oltárra helyezett parázsra és imádkozott. Az oltárt ezek után leterítették és feldíszítették, majd a szentmise a szokásos módon folytatódott.

Lengyel Erzsébet SC

ZAFFÉRY KÁROLY SZALÉZI KÖZÉPISKOLA

Éjszakai zárandoklat közösségben, hitben és csendben – Minden évben, Szalézi Szent Ferenc ünnepének közeledtével a nyergesújfalui oratóriumból este elindul egy lelkes csapat éjszakai gyalogos zárandoklatra Mogyorósbányán át Péliföldszentkeresztre, emlékezve a szalézi rend névadójára és patrónusára.

Az idén január 17-én Emmanuel atya vezetésével zárandokoltak. 19 órakor indultak az oratóriumból, Péliföldszentkeresztre 23–24 óra között érkeztek, az éjszaka sötétjében tették meg a 10 kilométeres utat. Mogyorósbányán Jakab atya, Péliföldszentkereszten pedig Vitális Gábor tartományfőnök atya fogadta őket.

„Hálás szívvel tekintünk vissza az éjszakai zárandoklatra, amit közösségünk diákjai, tanárai és szülők részvételével valósítottunk meg. Az út során megéltük a csendet, az imádság és az összetartozás erejét. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett, és különösen azoknak, akik részt vettek a szervezésben. Ez a zárandoklat ismét bizonyította, hogy a közös hit és az egymás

Szombathely – A pásztorjáték szereplői

iránti szeretet egy igazán erős közösséget formál. Legyünk együtt a következő alkalommal is, és éljük át újra a hit és közösség felemelő pillanatait!” – írják.

www.facebook.com/zafferyszalezi.hu

Don Bosco háziverseny 2025 – Egy felémelő napot töltöttek közösségben diákok és tanárok január 22-én Nyergesújfalun, a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában a hagyományos házi Don Bosco hittanverseny keretében.

A versenyt az iskola tornatermében rendezték meg, ahol a diákok a szalézi szellemiség jegyében mérték össze tudásukat. Az idei verseny témája Don Bosco mondásai voltak, amik nemcsak tanítások, hanem személyes üzenetek is hordoznak. A négyfős csapatok a versenyen egy izgalmas Kahoot vetélkedő során mutatták be tudásukat. Az eseményen 55 csapat, összesen mintegy 220 fő vett részt! Idén a hittanverseny különleges volt, hiszen az ökumenikus imahét részeként zajlott és a református hittanosok közül is többen csatlakoztak hozzá, megerősítve az összetartozás érzését. A diákok felkészítéséről a hitoktatók gondoskodtak, a kérdéseket Emmanuel Ilodigwe atya, iskolalelkész, nevelési igazgatóhelyettes állította össze, a Kahoot-ot Kirner Gábor testvér készítette, a technikai háttér Ambrus Tibor biztosította.

„Köszönjük minden résztvevőnek ezt a tartalmas és örömteli napot! Don Bosco szavai továbbra is inspirálnak minket a mindennapokban” – áll a Zafféry Károly Szalézi Középiskola közösségi oldalán.

www.facebook.com/zafferyszalezi.hu

SZOMBATHELY

2024 Évzáró programok a szombathelyi oratóriumban – Nagyon sűrű volt a program az adventi időszakban a szombathelyi oratóriumban. November 29-én 17 órakor kezdődött az adventi koszorúkészítés az oratóriumunkban. Zsúfolásig megtelt a terem, ahol a gyakorlott önkéntesek és munkatársak segítségével készíthettek a kicsinyek, a családok és fiatalok az ünnepre való készületeként gyönyörű koszorúkat. December 6-án délután kezdődött a Mikulás vásár oratóriumunkban. Szinte teljesen megtelt a rendház színházterme. A vidám ének és a versek után természetesen megérkezett Szent Miklós püspök, és megkapták a gyerekek és a fiatalok a várva várt ajándékaikat. Az ünnepi hangulatot tovább fokozta a Gyöngyöshermán-Szentkirályi Polgári Nótakör adventi koncertje.

Egy héttel később, december 13-án délelőtt került sor a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium lelki napjára, ahol az 5. évfolyamosok programját a szalézi oratórium szerzetesei és munkatársai szervezték. Az oratórium szomszédságában található intézmény diákjai forgószínpad szerűen vehettek részt a zenés kézműves foglalkozásokon, a lelki programokon és agapén.

Az egész adventi időszak legnagyobb horderejű programja a pásztorjáték volt. Heteken át folytak a próbák kisebb közösségekben, szereplőcsoportonként és a teljes közösségben is. Mindeközben a háttérmunkák is zajlottak, hiszen a színpad, a hangosítás, a díszlettervezés és rendezés, valamint a világítás is mindig újabb kihívásokat hozott. A sok szereplő, munkatárs, animátor, segítőn kívül kiemelném azt a három személyt, akik időt és energiát nem kímélve összefogták mindezeket: Horváth Edi-

na, Baán Zsófia és Gerencsér Máté irányította a próbákat és az előadást. December 24-én délután, a főpróbát követően 16 órakor kezdődött az előadás. Addigra már a színházterem és a karzat összes ülő- és állóhelye is megtelt nézőkkel, nroknokkal, barátokkal és az ünnepre készülődőkkel. Az előadás elején Sabu Joseph szalézi rendházigazgató atya köszöntötte a jelenlévőket. Ezután kezdődött a több mint 45 perces, színvonalas előadás, amely több mint félszáz szereplő és közreműködő közös alkotása volt. A naptári év egy különleges kirándulással záródott a két ünnep között a segítőképzsében résztvevők egy csoportja számára tartottak csapatépítő tréninget Gyódon, Pécs közelében. Sabu atya és az animátorok vezetésével a két napos együttlét során jutott idő a közös lelki és szakmai képzés mellett játékra, városnézésre és ismerkedésre is.

Kóródi Tibor

SAJÓKAZA

Szalézi Farsangi Mulatság – Február 13-án reggel kezdetét vette a készülődés a far-

Farsangi mulatság Sajókazán

sangi mulatságra a sajókazai Radvánszky Béla Művelődési Házban. A Szalézi FETE program keretein belül immár harmadik alkalommal szervezték meg az eseményt a Segítő Kéz Tanodával. A kora reggeli órákban kezdték meg a fánkok dagasztását, a Don Bosco Szakközépiskola Csuka-Demkó Rita pék-cukrász oktatója és tanítványai 320 darab fánkot sütöttek az alkalomra. A 13 óra után birtokba vett művelődési házban a gyerekek kézműves foglalkozással

kezdték a programot, ahol kreativitásukkal és képzelőerejükkel álarcokat készítettek. A színpadon tündérek, hercegnők, szuperhősök és állatok színes forgataga vonult fel. A jó hangulatról és a vidám pillanatokról kicsiknek és nagyoknak egyaránt a Hangvárás, Fülöp Tibor SDB csapata gondoskodott. Az izgatottan várt tombolasorsoláson szinte minden gyermek nyert valamilyen ajándékot. Az eseményen összesen kilencven fő vett részt.

Bardiné Váradi Krisztina

„Horgonyozzunk le a reményben, és zarándokoljunk a fiatalokkal együtt” Zarándoktábor a szaléziakkal

A zarándoklás évezredes szokása a vallásos embereknek, és tavaly óta a szalézi fiataloknak is lehetőségük van a nyárból egy hetet erre szánni.

2024 augusztusában 16 fiattal együtt keltünk útra, hogy Tatáról Péli-földszentkeresztben és Pilisszentléleken át Esztergomba gyalogoljunk. Egy héten keresztül gyönyörű tájakon jártunk: hegyen-völgyön, tűző napon, árnyékban, lelkesen, fáradtan, kitikkadtan, friss forrásvízzel lehűtve, éhesen és jóllakottan. Időközben, a sok közös élmény és tapasztalás hatására kis családdá kovácsoltunk, akikkel, ha nem is mindent, de a legtöbb dolgot meg lehetett beszélni. Hiszen a napközbeni hosszabb-röviden baráti beszélgetéseken túl minden este körben ültünk, és megosztottuk egymással belső megéléseinket, nehézségeinket és örömeinket egyaránt. Egymás meghallgatása, lelkesítése, kísérete, a törődés, az odafigyelés mind olyan muníció a zarándoklat során, amely a belső utat is segíti, hogy közeledjünk önmagunk és Isten felé.

„Többször is éreztem Isten közelségét, a csendes sétálás szakaszokon és sokszor társaimban, ahogy egymást lelkesítettük fölfelé a Nagy-Getén. Hosszú utat tettünk meg, de szerintem megérte. Mindenki más emberként búcsúzott, mint ahogy hét elején bemutatkozott” – emlékszik vissza Kinga.

A zarándoklat lelki ívét a zarándokút által érintett szent helyek, s az útvonalra kidolgozott lelki program mellett a Szalézi Család jelenléte is adja. A program nem kész válaszokat kíván adni a fiatalokat és a keresztyény embert foglalkoztató kérdésekre, hanem elsősorban olyan támpontokat, melyek segítik az elmélyülést, továbbgondolásra és személyes válaszadásra ösztönözi a résztvevő fiatalokat.

2025 a remény éve. A strenna is arra bátorít minket, hogy induljunk el, kísérjük a fiatalokat az úton, hogy a reményt a mindennapokban is megérezzék és reménységük legyen a hitben maradni, abban élni és felvállalni a keresztyeinket.

Az idei Szalézi zarándoktábor 2025. augusztus 9–15. között a Tihany–Pannonhalma útvonalon lesz, ahová 12–25 éves fiatalokat várunk (maximum 25 főt).

Ahhoz, hogy lélekben is megérkezzünk a zarándoklatra, tudatosan hátra kell hagynunk megszokott hétköznapijainkat, és Szent Benedek példáját követve a remeteségbe, egy kicsit elcsendesednünk és távolra kerülnünk otthoni szokásainktól. Külső-belső figyelmünk élesítése segít észrevenni és felfedezni a körülöttünk lévő teremtet világ gyönyörűségét és a csend szépségét.

Részletes információk és jelentkezés a szaleziak.hu honlapon.

Rácz Zsuzsanna Enikő SC, Tóth Péter SDB

**Vitális Gábor atya
tartományfőnöki
beiktatása**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4200 példányban, belső terjesztésre.

Készült a Szalézi Művek Kft. közreműködésével, felelős kiadó: P. Vitális Gábor SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu

Tördelés és nyomdai előkészítés: Kővári Péter

A címlapon: Vitális Gábor tartományfőnök atya átveszi a tartomány jelképes kulcsát az előző tartományfőnöktől, Andrásfalvy János atyától

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.